

LƯU ĐÀY

HỘI ÁI HỮU CỰU SĨ QUAN HẢI QUÂN CÁC KHÓA LƯU ĐÀY

Phuoc or Hieu Huynh
8905 Fontainebleau Ter.
Cinci, Ohio 45231

Đặc San

**HỘI ÁI HỮU
CỰU SĨ QUAN HẢI QUÂN CÁC
KHÓA LƯU ĐÀY & THÂN HỮU**

Thư từ, bài vở, liên lạc :

ĐÀM VĂN HÒA
2917 Fairhill Rd.
Fairfax, VA 22031-2118
(703) 560-5422

Hình bìa : NGUYỄN MINH PHÁT

Trình bày : MAI VÀNG

mục lục

- *Thư Ngỏ*
- *Quan Điểm Lưu Đày.*
- *Diễn tú của Đại diện LD.*
- *Về những người tam thập.*
- *Seattle tuyết bay.*
- *Tiểu Ngạo Lưu Đày.*
- *Ca sĩ và Chính khách tị nạn.*
- *Tâm tư của một Lưu Đày.*
- *Hình ảnh Đại Hội Hè 89.*
- *Tin tức & Sinh hoạt.*
- *Tâm tình gửi bạn.*
- *Khi Tư bản dạy Công sản.*
- *Gửi về các chiến hữu LD.*
- *Phóng Sự Đại Hội Lưu Đày 89.*
- *Thơ - Chuyện vui cười.*
- *Thư tín - Nhắn tin.*

THƯ NGỎ,

Dặc San Lưu Dày đã không đến được với các bạn đúng theo hạn định vì nhiều lý do bất khả kháng mà một trong những lý do quan trọng nhất vẫn là vấn đề nhân sự. Trong thời gian sắp tới, với một phương thức làm việc thực tiễn của Tân Ban Chấp Hành, hy vọng Đặc San Lưu Dày sẽ được phát hành một cách đều đặn hơn và với sự hưởng ứng nồng nhiệt của các bạn khắp nơi như hiện nay, chắc chắn nội dung tờ báo sẽ càng thêm phong phú.

Ngoài ra cũng xin nhắc lại rằng Đặc San Lưu Dày là diễn đàn chung của tất cả hội viên và thân hữu, vì vậy những đóng góp xây dựng cũng như những ý kiến cá nhân luôn luôn được tôn trọng dù những đóng góp và ý kiến đó có hoàn toàn không phản ánh quan điểm, chủ trương và đường lối của tờ báo.

Quyền phê phán và nhận định vẫn là quyền tối hậu của người đọc.

ĐẶC SAN LƯU ĐÀY

QUAN ĐIỂM

Sau một thời gian dài chờ đợi và chuẩn bị, Đại Hội Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các Khóa Lưu Đày và Thân Hữu tại Hoa Thịnh Dốn tương đối đã thành công một cách khá tốt đẹp ngoài sự mong ước của Ban Tổ Chức cũng như của tất cả tham dự viên đến từ các nơi trên khắp lục địa Hoa Kỳ và Canada. Điều đó chứng tỏ rằng tình bằng hữu, nghĩa đệ huynh vẫn còn tồn tại mãnh liệt trong tim những người đã cùng sát vai nhau chiến đấu dưới lá quốc, quân kỳ, cùng chia xé với nhau những nỗi buồn vui của đời lính thủy.

Tuy nhiên sự thành công của ngày Đại Hội không chỉ đơn thuần trong tinh thần huynh đệ chí binh mà còn biểu lộ một sự đồng thuận tư tưởng và một ý chí kết hợp mạnh mẽ. Đó là điều khá hiếm trong sinh hoạt của đa số hội đoàn người Việt tại hải ngoại.

Sự thành hình của Hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các Khóa Lưu Đày và Thân Hữu không nhằm mục đích chạy đua theo thời trang cho kịp với trào lưu hoặc nổi lên theo chiều gió để thích hợp với tình thế, như một số các hiện tượng gần đây, mà chỉ là sự nối tiếp của một kỷ niệm đẹp đã bị gián đoạn khá lâu vì hoàn cảnh.

Mặc dầu quan điểm, mục tiêu và đường lối của Hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các Khóa Lưu Đày và Thân Hữu đã được đại diện Ban Tổ Chức Đại Hội trình bày khá đầy đủ trong buổi ra mắt Ban Chấp Hành tại Springfield Virginia cũng như trong Đặc San Lưu Đày, nhưng cũng không tránh khỏi bị ngộ nhận, vô tình hay cố ý, bởi một số dư luận bên ngoài. Sự giải thích đối với những ai có tình ngộ nhận có thể là điều không cần thiết.

Chó sửa măc chó, đường ta ta cú di và cố gắng di đúng.

ĐẶC SAN LUU ĐÀY

DIỄN TÙ

Của Đại Diện BAN TỔ CHỨC ĐẠI HỘI HÈ 89 Đọc Trong ĐÊM HỌP MẶT LUU ĐÀY

Kính thưa Quý Vị Quan khách,

Kính thưa các bạn Lưu Đày cùng Gia Định và Thân hữu,

Dại dien cho Ban Tổ Chức Trại Hè họp mặt năm 1989 tại Thủ Dô Hoa Thịnh Đốn, tôi xin chân thành gửi đến quý vị và các bạn lời chào mừng thân ái.

Sự hiện diện của tất cả quý vị và các bạn từ Gia Nả Đại, Hạ Uy Di và 19 Tiểu Bang khác nhau trên lục địa Hoa Kỳ đã cùng nhau về họp mặt trong buổi chiều nóng bức như ngày hôm nay, một lần nữa đã nói lên mối quan tâm và lòng ủng hộ nhiệt thành của Quý vị và các bạn trong việc tạo dựng sợi dây liên kết các bạn hữu bốn phương cùng hoàn cảnh, cùng tâm trạng, ngỏ hầu chia sẻ với nhau những ngọt bùi lần dǎng cay trong chuỗi ngày tị nạn còn lại, đó là sự thành hình của Hội Ái Hữu cựu Sĩ Quan Hải Quân các khóa Lưu Đày và Thân Hữu thường được gọi tắt là Hội Sĩ Quan Hải Quân Lưu Đày.

Trong thời gian qua đã có một số người bên ngoài thắc mắc : Tại sao lại đặt tên là nhóm Sĩ Quan Hải Quân Lưu Đày ? Có gì bất mãn chăng ? Xin thưa : Tên LUU DAY đã có cách đây 20 năm, khi mà những Sinh Viên Sĩ Quan Hải Quân đầu tiên được đưa từ Trại Bạch Đằng II lên Trường Bộ Binh Thủ Đức thụ huấn quân sự thay vì đưa ra trường Sĩ Quan Hải Quân Nha Trang như thông lệ. Nếu có bất mãn thì cũng chỉ là những bất mãn nhất thời. Bởi vì tất cả Sĩ Quan Hải Quân dù xuất thân bất cứ quân trường nào : Võ Bị Đà Lạt, Thủ Đức, Nha Trang, OCS, Hoàng Gia ANH, Hoàng Gia ÚC, v.v... cũng đều phục vụ dưới một màu cờ quân chung, lấy Đại Dương làm Tổ Quốc. Theo thời gian, cái tên LUU DAY chỉ còn là một cái tên của kỹ niệm.

Cũng cần nhắc lại cách đây 2 năm, vào thời điểm này tại Seattle WASHINGTON, nhân tiệc cưới của một Lưu Đày, một số anh em gợi ý nên đóng góp mỗi người một ít để giúp đỡ số bạn bè gặp khó khăn cũng như ở các trại tị nạn. Thế là nhóm nhỏ cựu Sĩ Quan Hải Quân Lưu Đày thành hình từ đó. Tính đến nay nhân số Cựu Sĩ Quan Hải Quân Lưu Đày các khóa và Thân Hữu khắp nơi trên nước Mỹ, Gia Nả Đại, Pháp, Nhật v.v... lên đến hơn 100 người. Điều đó đã nói lên tôn chỉ và sự hoạt động của Hội có phần nào phù hợp với tâm tư và nguyện vọng của tất cả những người cùng lứa tuổi, cùng hoàn cảnh, cùng chịu sự nổi trôi theo vận mệnh của đất nước.

Giờ đây, Hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân Lưu Đày không chỉ đơn thuần gồm các cựu Sĩ Quan Hải Quân xuất thân từ Trường Bộ Binhs Thủ Đức mà còn có sự tham gia, hưởng ứng và khuyến khích của các Cựu Sĩ Quan Hải Quân, Hạ Sĩ Quan và Đoàn Viên khác nữa.

Kính thưa Quý vị,
Kính thưa các Bạn,

Một Hội đoàn Cựu Quân Nhân mà bảo rằng chỉ đơn thuần hoạt động hoàn toàn có tính cách xã hội mà không để ý gì đến các sinh hoạt chính trị thì quả là điều nghịch lý. Bởi vì tính cách tị nạn của mỗi cá nhân Cựu Quân Nhân đã nói lên tư thế chính trị của mình đối với chế độ độc tài hà khắc của bạo quyền Cộng Sản. Các bạn đã ra đi từ năm 1975 hay các bạn đã vượt thoát sau này và một số đồng các bạn hiện diện tại đây ngày hôm nay đã từng nghe hoặc từng trải qua nhiều trại tù khổ sai của Cộng Sản ở Việt Nam sau 1975 mà bạn HÀ THÚC SINH, cũng là một Cựu Sĩ Quan Hải Quân Lưu Đày, gọi những nơi đó là DẠI HỌC MÁU.

Hiện tại, hải trình trở về quê cũ vẫn còn là những điểm thiên văn phỏng định. Vậy thì trong khi chờ đợi cơ hội thuận tiện, toàn thể anh em Lưu Đày đã đồng ý trong buổi họp chiều hôm nay rằng là ngoài việc giúp đỡ số bạn bè gặp khó khăn trong cuộc sống hiện tại, Hội Sĩ Quan Hải Quân Lưu Đày sẵn sàng làm những việc nhỏ mà trong khả năng chúng ta có thể làm được. Thí dụ cụ thể như chương trình thực hiện một số học bổng tương trưng để giúp đỡ và khuyến khích con em chúng ta tranh đua, cố gắng học hành và nhất là dùng quên rằng chúng còn có một Tổ Quốc thân yêu hình chủ S bên kia bờ đại dương.

Chúng ta không có tham vọng làm những chuyện ngoài tầm tay của chúng ta mà chỉ mong muốn làm được những gì cần thiết thật sự, hữu hiệu cho dàn chim hải âu Lưu Đày và những cánh chim lạc dàn dang tìm về tổ ấm.

Kính thưa Quý vị,
Kính thưa các Bạn,

Một lần nữa, thay mặt Ban Tổ Chức Trại Hè họp mặt 89 tại Thủ Đô Hoa Thành Đốn, tôi xin chân thành cảm tạ sự hiện diện của tất cả Quý vị và các Bạn đã không quản ngại đường xa xôi về đây tham dự Trại Hè họp mặt này. Ban Tổ chúc chắc chắn có rất nhiều khuyến điểm, xin Quý vị và các Bạn niêm tình tha thứ.

Trân trọng kính chào Quý vị và các Bạn.

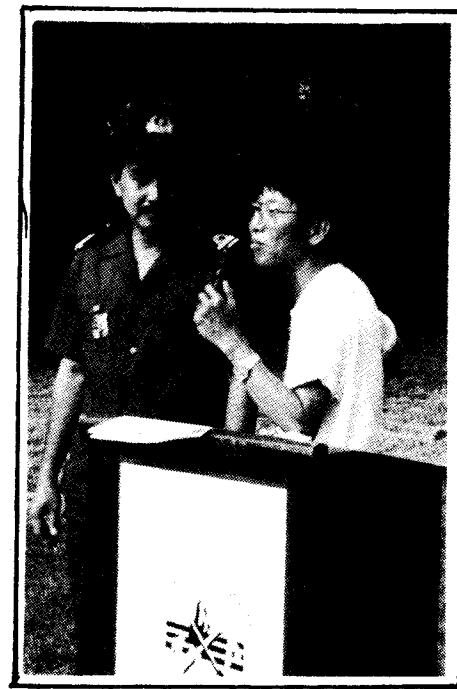
ĐẠI HỘI LƯU ĐÀY

HÈ 89

Hơn 50 cựu Sĩ Quan Hải Quân các khóa Lưu Đày và gia đình đã về tham dự Đại Hội thành lập Hội Ái Hữu Cựu SQHQCKLD&TH được tổ chức từ 5 đến 13 tháng 8 năm 1989 tại Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn.

Như chương trình đã dự trù, ngày 6 tháng 8 năm 1989 sẽ là ngày bầu Ban Chấp Hành cho nhiệm kỳ đầu tiên, nhưng từ chiều ngày thứ sáu 4 tháng 8 năm 1989 một số đồng cựu SQHQ các khóa Lưu Đày như DINH QUANG TIẾN (Texas) PHẠM VĂN HỒNG, BÙI DỨC LY, ĐÀO HẢI (Washington) PHẠM VĂN HOÀNG (Missouri), NGUYỄN VĂN ĐỊNH (Minnesota), NGUYỄN TRỌNG LÂM, TRẦN XUÂN TIN (Georgia), NGUYỄN TIẾN LÊ (Florida), NGUYỄN VĂN MÔN (Colorado), PHÓ THÁI THIỆM (Massachusetts), TRẦN BÁ TRUNG (New Jersey), NGUYỄN MINH PHÁT, CÙ VĂN KIÊM (California) v.v... đã có mặt tại địa điểm Đại Hội cùng với các cựu SQHQ Lưu Đày tại địa phương.

Để rút ngắn thời giờ cho buổi hội thảo chính thức bầu Ban Chấp hành, một buổi họp tiền hội nghị đã được triệu tập tại Conference Room của khách sạn ECONO LODGE với sự tham dự của các Cựu Sĩ Quan HQ Lưu Đày trong bầu không khí ám ảnh và cởi mở. Buổi họp kéo dài đến hơn nửa đêm mới kết thúc sau khi kiểm điểm các công tác trong năm qua và duyệt sơ các CHƯƠNG, DIỀU bản dự thảo nội quy của Hội.

Đến 16 giờ ngày thứ bảy 05 tháng 08 năm 1989, Ban Tổ chức họp mặt và giới thiệu tất cả thành phần tham dự tại tư gia của một thân hữu là anh BẢO HỒ. Kiểm điểm qua những khuôn mặt đã "vang bóng một thời" của 20 năm về trước, chúng tôi đã hân hạnh gặp lại BÙI THỌ XUNG, LÊ VĂN SÁU, TRẦN CHÂU, PHÓ THÁI THIỆM, DƯƠNG MINH CHÂU, Võ VĂN MÀNG, BÙI THÀNH RÓC, DÀM VĂN HÒA, MAI VÀNG, THIỆU QUANG TÀI, HUỲNH QUỐC TUẤN, TRÀ TRUNG SANH, DƯƠNG TÂM NHÃ, PHẠM VIẾT KHIẾT, TRƯƠNG VĂN ANH v.v... và một số thân hữu từ xa tới nhu DƯƠNG TÂM CHÍ (CANADA), HỒ SĨ THƯ BINH (TEXAS), LUU VĂN TÂN (WASHINGTON STATE), TRỊNH XUÂN MAI (HAWAII) v.v... Thay mặt Ban Tổ chức, LD DÀM VĂN HÒA đã ngỏ lời chào mừng các Lưu Đày và gia đình đã không ngại đường xá xa xôi về họp mặt đông đủ. Anh nói "Sự họp mặt của

chúng ta, những cựu Sĩ Quan Hải Quân Lưu Dày các khóa của 20 năm về trước đã đánh dấu bước đầu thành công của ngày Đại Hội Trại Hè 89 tại Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn". Sau đó là buổi ăn chiều do bạn hữu cùng gia đình Lưu Dày địa phương khoản dải và đây cũng là dịp để mọi người hàn huyên tâm sự sau bao nhiêu năm xa cách. Tiếp theo đó là một dạ vũ bỏ túi dành cho các bạn trẻ trong khi Ban Tổ chức vẫn tiếp tục họp để thông qua những điều khoản sau cùng của bản dự thảo nội quy. Cuộc họp chấm dứt lúc 2 giờ sáng.

Ngày Chúa Nhật 06 tháng 08 năm 1989 lúc 12 giờ, tất cả tham dự viên đã tập họp tại nhà hàng VIỆT FLOWER để ăn trưa đồng thời để thưởng ngoạn phần triển lãm hình ảnh những chiến hạm, chiến đinh cũng như những huy hiệu, biểu chương, tài liệu v.v... của Hải Quân Việt Nam Cộng Hòa. Sau buổi ăn trưa là chương trình chính thức bầu Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân các khóa Lưu Dày và Thành Hữu. Tiếp theo phần nghi lễ chào quốc kỳ là phút mặc niệm để tưởng nhớ đến những chiến hữu Lưu Dày đã hy sinh vì Tổ Quốc như TRẦN HÙNG CÂN, NGUYỄN VĂN THẮNG, LÝ THANH XUÂN, HUỲNH HỮU PHÚC, NGUYỄN VĂN TOÀN v.v..., đã trở về nước chiến đấu như TẤT TÂN, đã bỏ mình trong ngục tù Cộng Sản như CAO HOÀNG OANH, NGUYỄN NGỌC QUỲNH, đã trở thành tàn phế trong lúc vượt biên như TRẦN NGỌC ON, và một số bạn hữu còn kẹt lại quê nhà cũng như trong lao tù cải tạo.

Đến 16 giờ, Tân Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Cựu SQHQ các khóa Lưu Dày nhiệm kỳ 89-93 đã được bầu trong tinh thần dân chủ dưới sự điều khiển và chứng kiến của một

Chủ Tọa Đoàn gồm LD DINH QUANG TIẾN, LD NGUYỄN TRỌNG LÂM, LD ĐÀO HẢI. Thành phần Ban Chấp Hành niên khóa 89-93 gồm có :

Hội Trưởng : LD ĐÀM VĂN HÒA
Hội Phó : LD MAI VÀNG
Thủ Quy : LD PHẠM PHÚ QUỐI
Kế Hoạch : LD PHẠM VIẾT KHIẾT
Báo Chí : LD NGUYỄN VĂN ĐỊNH

Theo quyết định của Đại Hội thì mỗi vùng sẽ bầu một vị Đại Diện cho Vùng với danh xưng là Đại Diện Khu Vực. Buổi họp bầu Ban Chấp hành chấm dứt lúc 18 giờ cùng ngày.

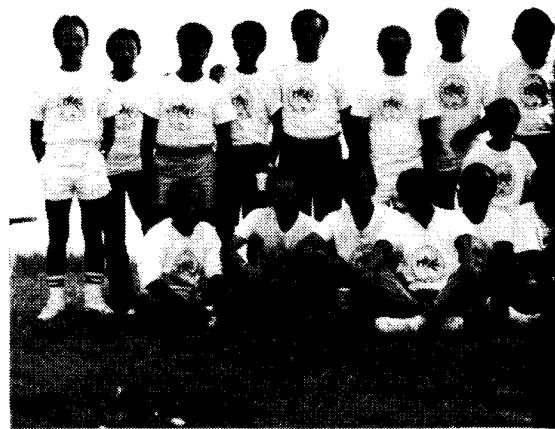
Buổi tối lúc 20 giờ, tất cả Hội viên và gia đình cùng thân hữu đã trở lại nhà hàng VIỆT FLOWER để tham dự Lễ ra mắt Tân Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Cựu SQHQ các khóa Lưu Dày. LD DINH QUANG TIẾN phụ trách điều khiển chương trình đã lần lượt giới thiệu với toàn thể quan khách thành phần Ban Chấp Hành niên khóa 89-93. LD THIỆU QUANG TÀI đại diện Ban Tổ chức đọc diễn từ khai mạc dạ tiệc và đồng thời cũng giải thích xuất xứ của hai chủ LUU DÀY (nguyên văn trong số này) trong đó có đoạn :" Không phải đây là thành phần Sĩ Quan bất mãn với Quân Đội mà ngược lại chúng tôi là thành phần Sĩ Quan ưu tú của Hải Quân nói riêng và của QLVNCH nói chung vì đã được đào luyện ở cả hai lãnh vực Bộ Binhs và Hải Quân. Riêng chủ "LUU DÀY" đã có cách đây 20 năm, khi mà chúng tôi, những Sinh Viên Sĩ Quan Hải Quân đầu tiên được đưa từ Trại Bạch Đằng II lên Trường Bộ Binhs Thủ Đức để thụ huấn quân sự thay vì đưa ra Trường Sĩ Quan Hải Quân NHA TRANG như thông lệ".

Mục đích của Hội Ái Hữu Cựu SQHQCKLD&TH được thể hiện theo

tinh thần bản Nội Quy gồm 8 Chương và 18 Điều mà phần quan trọng nhất là cố gắng thực hiện những công việc hữu ích hợp với tinh thần tương thân tương trợ. Chương trình dạ tiệc kéo dài đến hơn 2 giờ sáng trong đó có phần xổ số gây quỹ xã hội.

Chương trình Trại Hè được tiếp tục trong suốt một tuần lễ sau đó với số đông Lưu Dày và thân hữu còn hiện diện.

Trong hai ngày Thứ hai và Thứ ba, các tham dự viên chia thành từng nhóm nhỏ hướng dẫn bởi các Lưu Dày và Thân Hữu địa phương lần lượt di thăm những địa danh nổi tiếng như WHITE HOUSE, CAPITAL, VIETNAM MEMORIAL và các Viện Bảo Tàng tại WASHINGTON DC. Chiều Thứ hai, tất cả ăn tối và sinh hoạt chung tại nhà LD MAI VÀNG và chiều Thứ ba tại nhà LD TRÀ TRUNG SANH. Thứ tư, tất cả kéo nhau di thăm Trường Sĩ Quan Hải Quân Hoa Kỳ ANNAPOLIS rồi di tắm biển ở POINT LOOK OUT MARYLAND. Đây là cuộc du ngoạn xa và dài nhất nhưng tất cả đều vui vẻ vì cuối cùng được kết thúc bằng bữa ăn tối tại một nhà hàng nổi tiếng trong khu China Town thuộc D.C. Thứ Năm, thêm một ngày cho tất cả có thì giờ thăm viếng nốt những Bảo Tàng Viện ở WASHINGTON DC. Buổi chiều tập họp và ăn uống tại nhà anh chị NGUYỄN THANH. Chương trình văn nghệ bỏ túi đêm đó thật hấp dẫn với những "nghệ sĩ bất đắc dĩ" như LD TRẦN XUÂN TIN, LD THIỆU QUANG TÀI, LD ĐÀM VĂN HÒA v.v... Thứ Sáu, đưa tiễn một số anh chị em về địa phương, số còn lại cùng nhau di viếng thạch động LURAY CAVERN ở vùng ngoại ô VIRGINIA. Đây là một thạch động thiên tạo với nhiều cảnh trí rất hùng vĩ. Buổi tối tu

hợp ăn nhậu ở nhà LD THIỆU QUANG TÀI. Anh em Lưu Dày đã ngồi huyên tâm sự suốt đêm cho đến sáng sớm cùng nhau đưa tiễn vợ chồng CÙ VĂN KIẾM về Cali, LD PHẠM HOÀNG về Seattle. Thứ Bảy, chỉ còn lại vợ chồng ĐƯƠNG MINH CHÂU và NGUYỄN MINH PHÁT.

Tiệc tiễn đưa được tổ chức chung với Party sinh nhật của LD TRẦN VĂN ANH tại nhà LD TRÀ TRUNG SANH với sự tham dự của tất cả Lưu Dày và thân hữu vùng Hoa Thịnh Đô. Tan tiệc, anh em Lưu Dày đã chia tay trong niềm luyến tiếc và đồng lòng hẹn gặp lại nhau tại California 2 năm tới.

Nói chung, Đại Hội Hè 89 tại Thành Phố Hoa Thịnh Đốn được coi như là thành công mỹ mãn. Phần lớn nhờ sự tích cực đóng góp của các gia đình Lưu Dày và Thân Hữu trong vùng Washington DC. Hy vọng Đại Hội Hè 91 tại Los Angeles CALIFORNIA sẽ quy tụ dày đủ hơn.

PHẠM HOÀNG và ĐƯƠNG MINH

ĐẠI HỘI LƯU ĐÀY 1989

LĐ ĐÀM VĂN HÒA trong đêm ra mắt Tân Ban Chấp Hành.

LĐ CÙ VĂN KIỀM và LĐ BÙI ĐỨC LY
đang tuyên bố kết quả bầu cử.

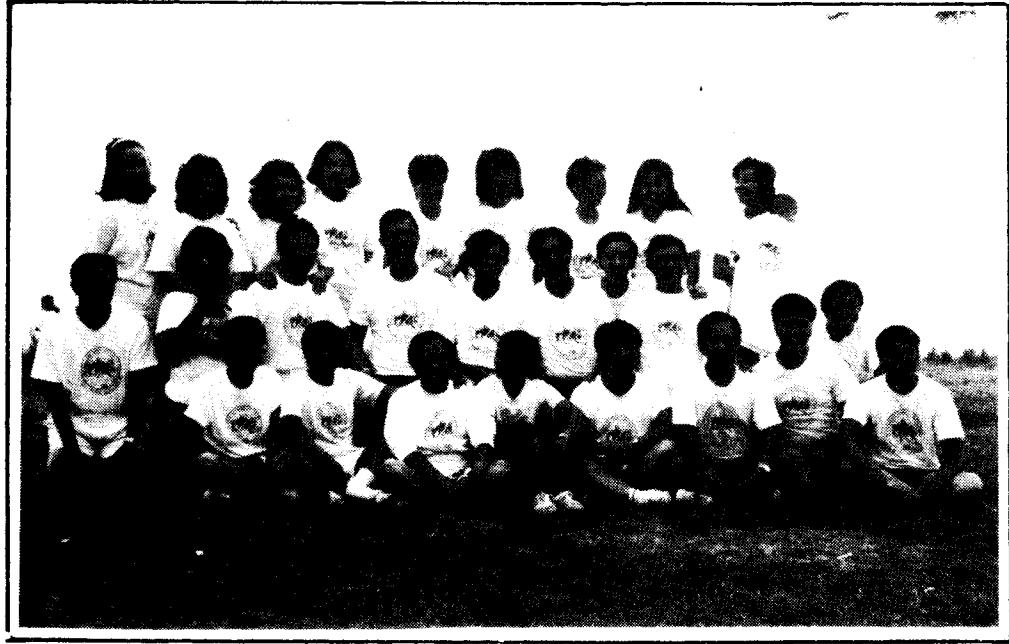

Ban văn nghệ Lưu Đày trong đêm sinh hoạt ngoài trời.

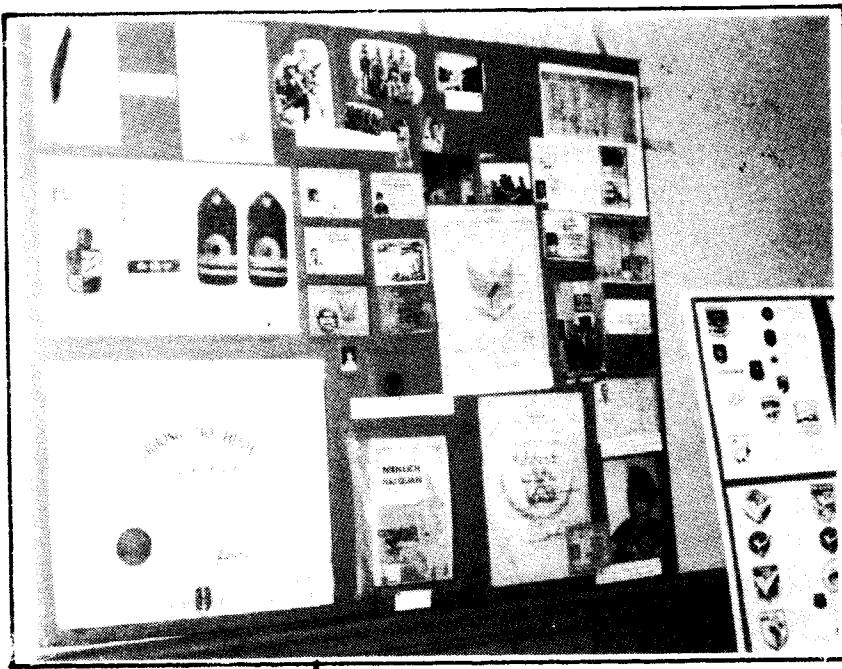
TẠI WASHINGTON D.C.

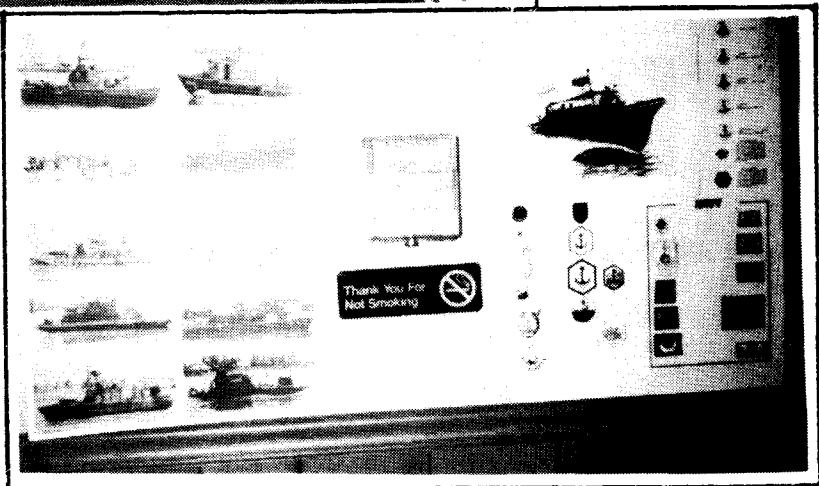
LD ĐÀM VĂN HÒA đọc diễn văn chào mừng Đại Hội.

Gia đình Lưu Đày tham dự sinh hoạt ngoài trời tại Point Look-out VIRGINIA.

Triển lãm kỷ vật của các Lưu Dày khắp nơi.

Triển lãm hình ảnh và huy hiệu
các đơn vị mà LD đã từng tham gia.

Vui chơi nhưng không quên bạn bè lâm nạn.

LĐ ĐỊNH QUANG TIẾN giới thiệu Tân Hội Trưởng Lưu Dày.

Từ trái sang phải : Nguyễn Trọng Lâm, Đàm Văn Hòa, Thiệu
Nguyễn Lê Hạnh, Trần Ninh, Phạm Văn Hồng, Mai Vàng,

Nguyễn Văn Khang, Phạm Phú Quới.

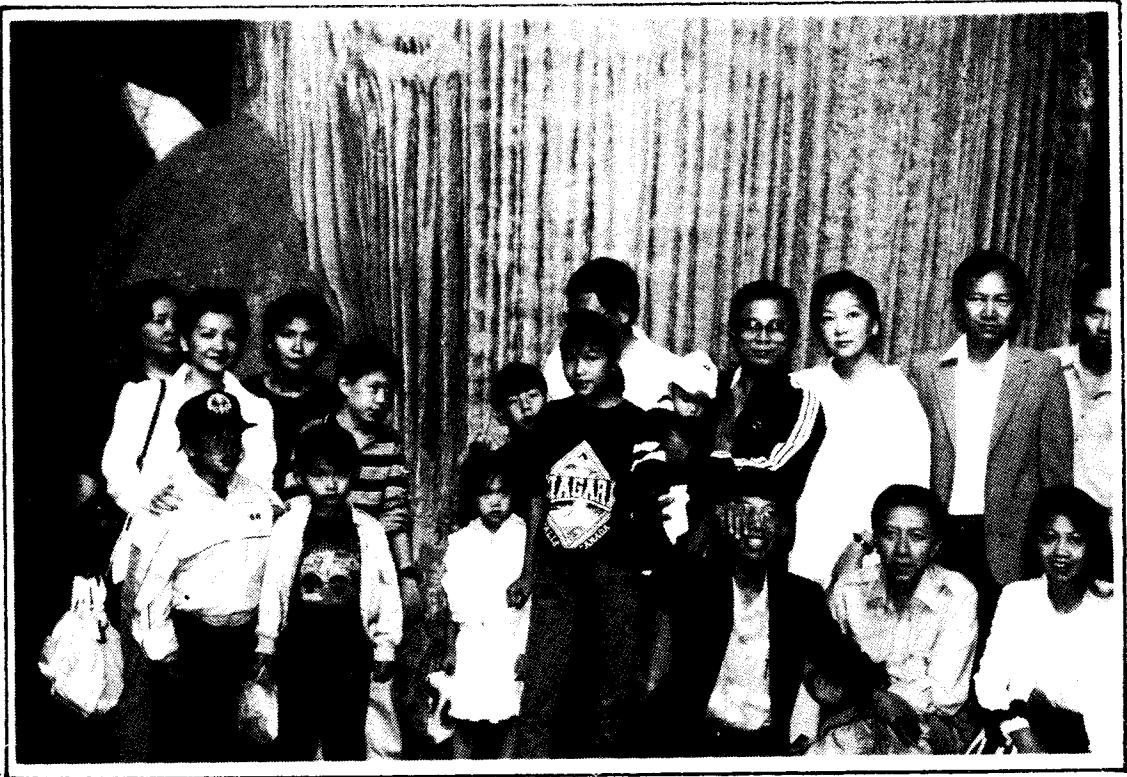
Hội ngộ sau 20 năm trong đêm sinh hoạt ngoài trời.

Từ trái sang phải : Đàm Văn Hòa, Cù Văn Kiểm, Nguyễn Văn Định,
Đinh Quang Tiến, Hoàng Đình Tiến, Dương Minh Châu

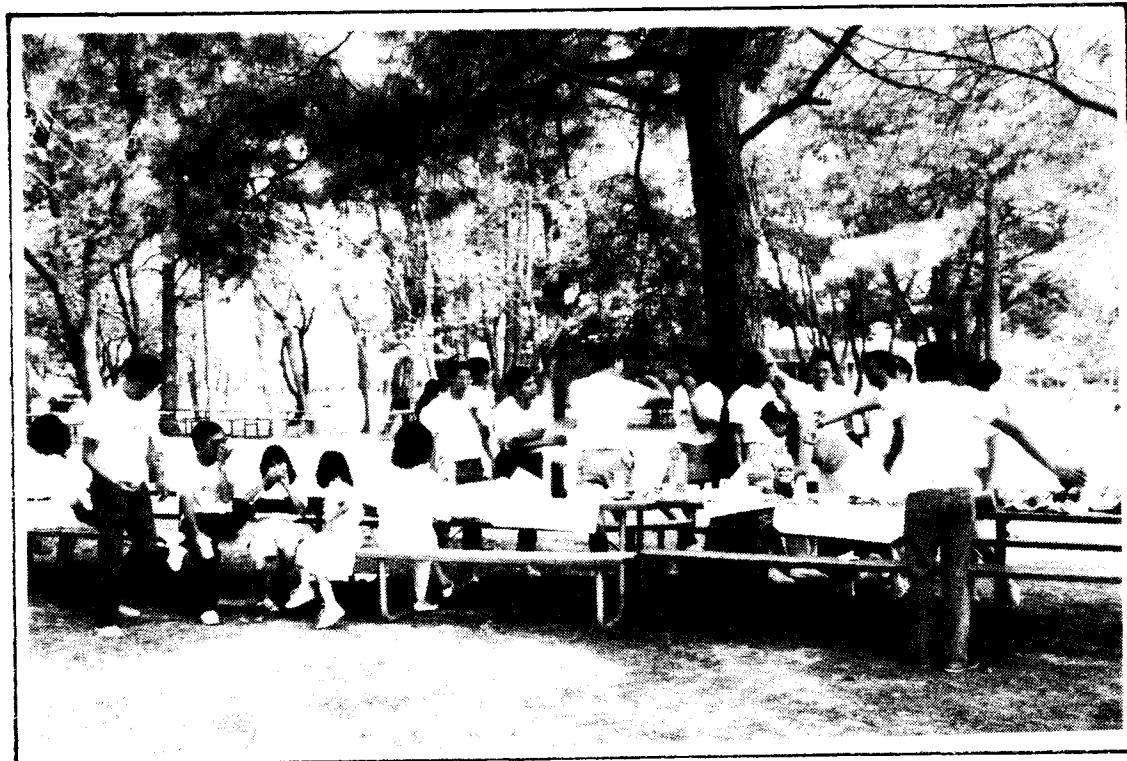

Lưu Đày Mẹ và Lưu Đày Con trong sinh hoạt ngoài trời.

Gia đình Lưu Đày trong buổi thăm viếng thạch động Luray Carvern.

Chuẩn bị ăn trưa tại bãi biển Point Look-out sau khi thăm viếng
trường Sĩ Quan Hải Quân Hoa Kỳ ANNAPOLIS thuộc tiểu bang MARYLAND.

LĐ ĐINH QUANG TIẾN giới thiệu thành phần Ban Chấp Hành 89-93
Từ trái sang phải: ĐÀM VĂN HÒA, MAI VÀNG, NGUYỄN VĂN ĐỊNH,
PHẠM VIỆT KHIẾT, PHẠM PHÚ QUỐI và ĐINH QUANG TIẾN.

Lưu Đày và Thân Hữu trong đêm sinh hoạt ngoài trời.

LD DÀM VĂN HÒA "sướng rên" khi được mặc chiếc áo với Logo Lưu Đày.

Các phu nhân Lưu Đày trong sinh hoạt ngoài trời của ngày

Từ trái sang phải : Mai Vàng, Bùi Đức Ly, Phạm Văn Hồng, Trần Bá Trung

THƠ

HUYỀN ANH

Tự hỏi mình làm thơ mà chi
Đời săn dẹp chẳng cần ca tụng
Đời săn khổ ích gì than vãn
Rồi trăm năm sinh ký tú quy.

Tự hỏi mình viết để làm chi
Đời đã tự trần lồng bày tỏ
Đời vốn tự vô cùng khôn khó
Đời an nhiên chẳng mượn lời gì !

Gặp mà chi ly biệt mà chi
Ngày phút tắt đêm vào khoảnh khắc
Ký ức lưu hình trong dây mắt
Bóng tối tràn theo lưng quay di

Thơ mà chi văn để mà chi
Bày trận địa mênh mông giả cảnh
Tự thất lạc trong rùng ảo ảnh
Ta kết mình trong lưới cuồng si.

NHƯ CHI

TIẾU NGẠO LƯU ĐÀY

HUỲNH MAI HOA

Mai huynh dài nhả giám.

Tại hạ rất buồn khi hay tin Mai Huynh bị ông chủ nhiệm báo Lưu Đày khiển trách về bài Tiếu Ngạo viết trên Đặc San số trước làm mất lòng mấy xếp bự. Huynh đã từng là quan hai tàu thủy mà còn ngu bỏ mẹ. Tưởng chạy được qua tối đây rồi thì quên hết hải quy hay sao? Để tại hạ nhắc cho huynh nhớ hầu có dịp lấy điểm với dàn anh. Nay nhé, mỗi khi ra đường mà lở gặp mấy ông Tướng nhà ta thì phải gọi là Đô Đốc cho đúng phép tắc. Còn Tá thì bất cứ cấp nào cũng phải kêu là Commandant hết dù biết rằng có Tá khả năng chỉ huy chỉ là một con số không to tướng và thâm niên hải vụ thì được tính bằng thời gian di phà trên sông Sài Gòn từ Bến Bạch Đằng qua bên kia bờ Thủ Thiêm. Huynh mà có dịp tham dự mấy buổi họp "kín" của "Hội Tướng miền Đông" hoặc "Nhóm Diên Hồng miền Tây" thì huynh sẽ thấy Bộ Tổng Tham Mưu QLVNCH và các Bộ Tư Lệnh Hải Lục Không Quân của ta hãy còn hiện diện dày dủ, đang trong tình trạng chờ đợi Mỹ bổ xung quân số. Quý vị cựu Tướng, Tá của chúng ta tuy tuổi đã cao nhưng tinh thần chiến đấu vẫn còn hăng say lắm. Quý vị hội họp, kêu gọi ngồi lại với nhau để cố gắng đánh bọn Cộng Sản cho đến giọt rượu cuối cùng. Có vị còn tuyên bố rằng là không đánh ở Việt Nam, ở Thái Lan được thì đánh ở Atlantic, ở Las Vegas, ở Réno. Vì vậy mà huynh cũng đừng ngạc nhiên khi thấy Đô Đốc Tư Lệnh nhà ta có chân trong nhiều hội Tướng. Sự thật thì thường hay mất lòng. Huynh ngu nên huynh mới viết toạc móng heo nó ra hết vì vậy mà làm nhiều người nhột.

Tại hạ thấy quyết định của ông c
nhiệm cho huynh về vườn là đ
lắm. Bởi nếu để huynh viết nh
viết cuối mãi thì báo Lưu Đày
xấp tiệm sớm vì có chó nào mà th
tìm đọc nữa đâu và Hội Ái Hữu C
Sĩ Quan Hải Quân Các Khóa LD &
sức mẩy mà được xếp cho già nh
vào cái gọi là "Tổng Hội Hải Qu
vừa thành lập một cách âm thầm
Houston Texas trong dịp lễ Tạ
Võ lại, viết báo cũng chỉ là vi
"chùa" chứ có được cắt bạc
đâu. Đôi khi phóng tay quá tr
thì lại mất lòng nhau, mua thêm
thù, tạo thêm ân oán. Xưa nay hu
có thấy thẳng viết báo nào gi
dâu, chỉ có bọn chủ báo là hốt
thôi. Tại hạ có thẳng bạn c
khóa, thuở hàn vi cũng như lúc
bước chân vào làm quen với tru
văn trận bút thì tánh tình rất
là dễ thương, hào phóng. Thế nh
khi hắn ta trở thành chủ báo,
là báo đường báo chợ, báo thu
mại biếu không, thì cách sống
lối hành xử của hắn thay đổi
toàn, coi đồng tiền nặng hơn t
chiến hữu. Bạn bè và những ng
cộng tác với hắn dần dần xa l
Vì vậy mà tại hạ rất lo ngại
huynh tiếp tục con đường viết b
và "xui xéo" trở thành chủ báo
lúc đó tình nghĩa đôi ta khó
thăm thiết như xưa. Thật ra,
này làm báo thương mại dễ òm,
cần khéo tay thôi, cứ bê bài thi
hạ về rồi cắt dán và dem in.
như vậy người ta kêu là báo "j
Cái khó là làm sao di lấy
quảng cáo. Báo càng nhiều qu
cáo thì chủ báo càng hốt bạc,
dễ di đến chỗ mất lập trường,
chủ trương đường lối. Cũng ch
vì quảng cáo là huyết mạch cho

sông còn của tờ báo nên nội dung thường xẩy ra nhiều chuyện đau lòng. Thí dụ như bên cạnh trang Thiếu Nhi dạy dỗ con em nên có lối sống đạo đức là trang quảng cáo Las Vegas Night, một sòng bạc trái hình ở địa phương với đầy đủ tiết mục hấp dẫn. Đó là chưa kể đến những tờ báo có ghi rõ ở trang đầu nào là chủ trương chống Cộng, giáo dục, thông tin, xã hội v.v... vậy mà bên trong vẫn có quảng cáo của các cơ sở kinh tài, của những đường dây chuyển ngân lậu, của những cuốn video tuyên truyền xuất xứ từ Việt Nam, của phương pháp làm thế nào để thương thức trọng vẹn nghệ thuật ái ân v.v... Cái khó nó bó cái khôn. Nỗi lòng của chủ báo cũng gần giống như tâm sự của cô gái hái chè dưới đây :

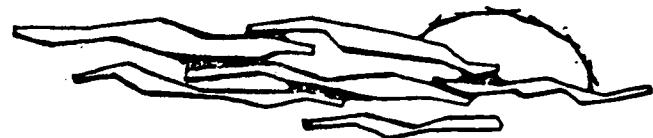
Hôm qua em đi hái chè,
Gặp天堂 phải gió nó đè em ra.
Hết hòn, em sợ, em la,
Nó quật em xuống, nó nhét天堂
cha nó vào
Lúc đâu em cầu em cào,
Về sau em bảo thế nào nó cũng
xuôi lõ.

"Văn chương hạ giới" vốn đã "rẽ như bèo" vì vậy mà huynh cũng dùng buồn khi bị mất job chùa. Thôi thì về nhà trông con cho vợ. Lâu lâu di quay phim kiếm tí tiền còm mua sữa cho con. Còn như huynh muốn nổi tiếng ở xứ này thì cũng không khó lắm đâu. Nếu làm ăn khá giả hoặc trùng lottery thì huynh có thể bỏ ra ít tiền thuê bọn thợ viết tô son chuốt phấn vẽ cuộc đời lần ái tình và sự nghiệp lầm cẩm của mình rồi "cậy dăng" hết mọi tờ báo trên khắp nước Mỹ. Tại hạ cam đoan lúc đó tên tuổi của huynh sẽ nổi như cồn. Giống như một lão chủ phòng ngủ ở New York có dạo dã

thuê báo dăng thành tích của mình là đã từng dâng tặng 2 chiếc trực thăng trị giá hàng mấy triệu đô la để cứu trợ bọn mọt ở Congo. Trong khi đó thì dân tị nạn Việt Nam nằm chờ dài cả cổ ở trại mà chả nhận được một lời hỏi thăm chó dùng nói chi đến quà cáp. Thôi đời, phú quý thường sinh lẽ nghĩa. Lái cái xe mới, bắt cái job thơm, dùi em đi từng bước slow dưới ánh đèn mờ ảo thì đâu còn nhớ gì đến những ngày ở đảo hoặc những ngày còn trong trại tập trung. Đó là chưa kể đến những kẽ mồi ngày nào trốn chui trốn nhủi, bán cửa bán nhà, bán luôn cả mạng sống để mua bải mua tàu, mua hai chủ tự do. Thế nhưng khi đã có tí tí tự do trong tay, có tí tí đồ la rủng rỉnh trong túi thì lại bày đặt di "du lịch" đến cái nơi mà mình đã bỏ chạy đến sút quần xệ rái, đồng thời vô tình đóng cửa rút cầu, chặt đứt con đường hy vọng của hàng chục, hàng trăm, hàng ngàn người đang chờ đợi mõi mòn trong trại tị nạn. Thật là bất công hết sức. Tại sao mình lại không đề nghị với thế giới Tây phương giải pháp một đổi một nhĩ? Cứ một người từ hải ngoại di về Việt nam du lịch yên lành thì cứ cho họ ở lại Việt Nam để xây dựng đất nước, đổi lấy một người từ trại tị nạn đưa ra ngoài để cho họ được thở chút không khí tự do.

Mà thôi, chuyện du lịch Việt Nam cứ nhắc di nhắc lại mãi chỉ muộn chui thề. Nhưng chui thì tại hạ nhường cho PHÁT Theo, người hùng của duyên đoàn 35 dạo trước. Nó mà DU thì ngọt và nặng lắm.

HUỲNH MAI HOA

ĐỘC THOẠI LƯU ĐÀY

LĐ HÀ VĂN VINH LĐNN/K4DB

Năm Mươi Tu di cư
Bảy Mươi Lăm ti nạn
bốn mươi năm vẫn còn chưa chán
quanh di quần lại chỉ một thằng ngu.
Ngày lại ngày
đen như đêm Ba Mươi
bốn tuổi bắt Cha mang Mẹ cõng
vào miền Nam để rông của khôn người.
Mười chín tuổi động viên ngày dám hỏi
vội vội vàng vàng dăng lính ở Quang Trung
mang tên Lưu Đày cho dài trối ý
mới thanh xuân nhưng mong ước vô cùng
Quân trường Thủ Đức
đất ít người nhiều
lưu đày ra Đồng Dế
” Anh đứng ngàn năm thao diễn nghỉ,
Em nằm xỏa tóc đến nghìn thu ”
Vào đời Hải Nghiệp
sáu tháng tập tành tuần lè Địa Ngục
và thằng ngu vô danh làm Người Nhái
chạy bộ ra làng, thấy chị em ta
dứng xếp hàng hai đợi chờ lính Mỹ
ngó xuống thất lùng
dao găm trong vỏ dang còn rỉ sét.
Năm Mươi Tu di cư
Bảy Mươi Lăm ti nạn
ngược cửa Bồ Đề đến sông Thạch Hãn
quanh di quần lại vẫn một thằng ngu
hoc khóa 4 Đặc Biệt
Hải Quân Lưu Đày, quan hai tàu thủy
vì ghen ghét nhân tài
thành vĩ khoa hạng thứ
về Năm Căn mong toàn thi tú
để thấy;
” Đất thấp trời cao cây cỏ ngậm ngùi ”

LĐ HÀ VĂN VINH

VỀ NHỮNG NGƯỜI TAM THẬP.

Dời sống mới nhẹ nhàng, thoái mái ở bề mặt nhưng tàn nhẫn và khốn kiếp phía bên trong. Có những lúc nghiến răng chửi thề vì cái hoang vắng của tâm hồn khi nhìn chung quanh mới nhớ là bạn bè đều tiêu hết. Biết bao cay đắng giứ hết trong lòng mà chưa bao giờ dốc ra cho lòng mình với bót. Những lùa đảo, bất trắc, tàn nhẫn của cuộc dời đây đó từng người những bài học vỏ mặt. Một ngày phải thưa thua dạ dạ đến cả nghìn lần với cả nghìn người, lớn bé, già trẻ, trai gái mà vẫn có thể bị chê trách, người ngơm nhiều khi trông đến bệ rạc vì miếng cơm manh áo. Chưa hết, lại còn được cái xã hội mới dậy cho nhiều thú quái dản hơn, những lối sống mới ích kỷ hơn, văn minh hơn. Thỉnh thoảng được các người Mỹ trích thương trồ mắt nhìn ngắm như những kê lạ lùng, từ cái philosophy đổi với cuộc dời trước mặt cho đến những sự im lặng, căm hén lạ lùng của từng người. Tất cả những cái nét Việt Nam đó lại rất lạ lùng vì dưới mắt dân bản xứ có cái gì "khang khác" của dân Việt Nam Với các giống dân di cư khác. Đó là cái nét của những người lưu dày không vì cơm áo... Nhiều thằng tam thập di làm trong sở công việc khỏi chê. Chẳng bao giờ thiếu sót, chỉ có hơn chứ không kém. Thế nhưng cuối cùng vẫn nhận ra rằng mình chỉ là một thứ "người ngoài".

NGUYỄN TƯỜNG PHONG

Có giỏi, có super cưng vẫn là người ngoài. Có thể vồ tiền nhiều, nhưng không vồ được position. Cũng chẳng lấy gì làm cay đắng, chỉ chửi thề là cùng vì chấp nhận. Phải chấp nhận vì tiếng Mỹ ăn dong một phần, một phần chịu, không thông cảm nổi với ý nghĩ và đời sống Mỹ, ăn uống cho thật mập rồi lo diet, lo thức sớm chạy bộ cho tiêu mỡ. Party của sỏ, anh chị nào cũng vui vẽ ồn ào, chỉ có anh Việt Nam là đứng im lìm chịu chết vì tiếng Mỹ chỉ nói được cái nhập đề, còn thân đề và kết luận thì không diễn tả nổi, vì nghe còn chưa hết thì lấy đâu mà nói. Cuối cùng thì cũng lại tìm đến với nhau, nương tựa nhau mà kéo dài cuộc sống. Thế nhưng tuổi tam thập chưa thể nối vòng tay với nhau vì còn quá nhiều rào cản, mỗi người có niềm kiêu hạnh riêng, tủi nhục riêng, ý thích riêng nên cả chục năm rồi vẫn còn chưa gần nhau được. Làm sao để ngồi lại với nhau. Bỏ qua một vài anh lếu láo, tro trên, da số đều căm thây ngại ngùng khi bắt tay vào một việc gì tốt đẹp vì có nhiều bạn bè hăm hở dấn thân với tràn trề hy vọng, thế nhưng chỉ sau một thời gian ngắn, những bộ mặt bẩn, bẩn và sổ sàng đến lợm giọng lòi tẩy ra và dập tan lòng hăng say trách nhiệm. Thì thôi, dành giù lại tấm lòng chờ đợi. Hiện tại thì không ai muốn hiểu ai, di di về về, sống lặng lẽ trong cuộc dời mới lạ. Coi như trâu cá ngày còn làm được gì nữa ? Và ngồi nhìn dời như nhìn những dám lá của một thuở xưa, nhớ những thằng bạn cũ, những mối tình cũ, tất cả những gì cũ đều cũng có thể cầy nát trái tim dù đã úa máu. Thế

nhưng dời sông chung quanh không
để yên những tên hề trẻ tuổi bắt
dắc dĩ, dời sông hối thúc kỳ lạ vì
những trò dời bẩn thỉu cù múa may
trong khi cả cái quê hương nhục
nhẫn đang oằn oại rên xiết từ bao
năm nay vẫn bị nhiều dứa bất lương
mang ra để dối xác và kiếm xác.
Một điều Quê Hương hai điều Tổ
Quốc mà đã thấy gì đâu hay chỉ
toàn lãnh tụ giấy, chưa phô đã ù
té chạy ? Đã đội ngũ nào ? Đã giết
được thắng Việt Cộng nào ? Hay đã
bắt đầu được một chuyện gì thiết
thực cho ngày về chưa ? Nếu chưa
thì hãy bắt đầu ngay, sớm ngày nào
hay ngày này, nếu không thì đã quá
trễ. Càng trễ thì càng khó. Và đó
là trò dời, nó bắt tuổi tam thập
phải suy tư về những gì đang diễn
tiến, những gì đã đạt được của mọi
người. Câu trả lời phủ phàng và
sóng sương. Như vậy còn ngồi im
được không ? Phải vào việc và vào
bằng lúa. Vào không sợ chết, không
sợ những dứa lòng thòng, những
thắng bẩn thỉu, vô liêm sỉ, không
tư cách tối thiểu, đầu óc chỉ nhìn
thấy cái job thơm, tâm hồn chúa
dầy những mặc cảm tự ti và cần
được mọi người recognized đúng y
chang như cours "Tâm lý nhập môn"
năm thứ nhất.

Phải nhìn thấu nỗi đau của đồng
bào, làng xóm, gia đình, anh em đã
từ bao năm giặc giã, đã bao người
dân vô tội chết không mồi, không
cõm áo vì quê hương chiến tranh,
đã bao em bé thơ Việt Nam không
được đến trường, những thôn xóm
không đèn điện, không máy nước,
bao nhiêu dứa con gái Việt Nam
phải làm diem vì ruộng vườn hoang
phế, những mẹ già còng lưng mót
tùng cọng lúa về nuôi dứa cháu mồ
côi. Những gia đình tan nát, những
con không cha, những vợ không
chồng, cha mẹ gói xác con mà vẫn

lạnh lùng vì nỗi đau lớn hơn và á
hắn tiếng khóc, tiếng khóc v
nghĩa làm sao nói hết thương da
của dân tộc Việt Nam hiền hòa b
chiến tranh vô lương dày dọa, b
dủ thú chủ nghĩa hèn dẹp, bòn r
đến từng lóng xương, từng gi
máu. Những thắng lãnh tụ khốn n
của cả hai miền đâu ? Hãy nhìn c
kỹ thương đau của dân tộc Việt N
này để chờ ngày lưỡi kiếm dân t
vung lên.

Thương Dế hỏi ! Làm sao c
quên được hình ảnh người chị dứ
phò phạc cùng ba dứa cháu gái d
khò mỏ lón sáu con mắt ngây thơ
tội nhìn cái quan tài bọc kẽm n
những kẽ mắt hồn trong một bu
chiều lồng gió mùa hè năm 1972 t
phi trường Tân Sơn Nhất. Để b
giờ vẫn còn phải cố gắng đè n
những giọt nước mắt dàn ông khi
tình nghe câu hát :

... Phi cơ đáp xuống một chiều,
Khung mây bàng bạc mang nhiều
xót xa,
Dàn ơi, hát khúc thương ca
Thân em khép kín trong tà áo
đen .

Làm sao để xóa sạch trong t
khám hình ảnh anh con nằm bất đ
tái mét, nhầy nhua đất bùn tr
vũng máu tại bãi trực thăng c
cứu bệnh viện Cộng Hòa dù đã h
hai mươi năm. Và sau đó tận
nhìn những thương đau oan nghiệt
đau đớn khốn cùng gấp bội của b
gia đình Việt Nam khác để hận t
thêm chất chúa.

Làm sao diễn tả được nỗi đau c
một dứa con gái Việt Nam vật
trước tấm thẻ bài của người
vừa chết trận. Làm sao móc đ
trái tim của người vợ Việt Nam
nhìn thấu những tia máu nhọc nh
khi người chồng trở về quặt

Những tâm lòng lịm chết của mẹ Việt Nam khi nhận hung tin đứa con trai đã di vào lòng đất ở một mảnh trận nào đó đã chẳng trở về dù là cái xác. Những thế hệ người Việt bị bọn tay sai cho Pháp, Nhật đánh dập, hành hạ, hâm hiếp, bọn Việt Minh lợi dụng, bóc lột và giết hại, bị tham nhũng vơ vét, bị ba tàu bắt nạt năm đầu năm cổ? Làm sao chúng tôi nói hết, bao nhiêu năm khói lửa hận thù mà chỉ có người Việt Nam là khốn nạn, là bia đạn. Bao nhiêu bà mẹ Việt Nam từ lúc sinh ra cho đến lúc chết đã chưa biết một ngày thanh bình hoan lạc mà chỉ thấy dấu tố, súng đạn, máu óc, danh tú, lãnh tụ. Chúng tôi ước ao cho những bà mẹ đó nhìn thấy một đêm trăng êm ái dưới mái gia đình êm ám và sung túc, chúng tôi ước ao người cha có một xì để và cắp cẳng gà lúc buối chiều về và thong thả, nhẹ nhàng với giấc ngủ bình yên cho sáng hôm sau ra đồng làm việc. Những ước ao tầm thường, nhà quê và chân thật đó chưa từng thấy được nhiều từ ngày chúng tôi mới sinh ra cho đến ngày hôm nay. Thế nhưng chúng tôi được nghe quá nhiều lý thuyết, những tự do, dân chủ, xã hội, chủ nghĩa, độc lập, hạnh phúc chỉ toàn mang tới từ dày, tra tấn, nghèo đói, bệnh tật, chết chóc, lệ thuộc, hèn hiếp, bóc lột. Cộng Sản đòi xây dựng một thiên đường trên nước Việt, mang lý thuyết của những ông ngoại quốc xây dựng thiên đường. Cộng Sản đâu biết dân Việt Nam đâu cần lý thuyết cao xa vớ vẩn. Cái đòi sống đơn sơ mộc mạc của họ gói ghém hàng trăm nghìn lý thuyết, họ chẳng cần Marx họ cũng đã sung sướng, quá sung sướng là khác. Cái đòi sống nhà quê của họ sáng sớm, trưa sớm, chiều sớm, buồn thì chộp con cá dưới ao, vui thì cắt tiết

con gà, mổ bụng con chó, hội hè thi thịt con heo, giết con bò, thong thả ra vườn làm trái ối xá lị, hạ quả mít, hái chục xoài mong nước vàng ối, vẫn điều thuốc rẽ ngồi nhìn trời mây bát ngát, nhìn đàn vịt thả nghìn con ria lông soái cánh. Đây, lý thuyết bất thành văn, chủ thuyết yên nhàn no đủ, danh từ nhẹ nhàng như thôn xóm, đình làng mà tất cả những trí thức, những nhà cách mạng đại tài đi tìm kiếm từ tận nửa vòng trái đất mà vẫn chưa thấy, vẫn u tối. Lý thuyết nhà quê của dân Việt Nam chưa được bao giờ viết trên giấy cho nên người ta truy lùng tìm kiếm đó cả mất, chết bao nhiêu người, gây bao tội ác mà vẫn không tìm được. Hay tại vì nó quá đơn giản nên các đại trí thức, những nhà cách mạng với tầm nhìn rộng rãi mà không trông thấy nó lù lù ngay ở giữa trái tim mình. Trái tim Việt Nam chân chính... Cũng bởi vì chúng ta có quá ít những trái tim chân chính trong khi đầy rẫy những thằng bẩn, những phường tuồng, những anh hùng ngụy tính, lảng man của tiểu thuyết và phim ảnh đòi di làm cách mạng nên dân Việt phải hứng chịu những đợt dày của trần gian. Những dày đợt không chỉ một năm, mười năm, mà là cả năm mươi năm, đợt này sang đợt khác, thế hệ này tiếp nối thế hệ khác. Biết đến bao giờ mới tạo dựng được nhiều con tim chân chính? Nhiều bạn bè đã tâm sự, tôi đã nghe và hiểu. Bạn bảo chúng ta chưa có đại bằng thì làm gì hơn được? Thôi ráng cày chở cỏ mìn thì làm được cái con mẹ gì. Các đàn anh không bắt đầu thì làm sao được? Và cứ thế bảo nhau đợi. Và đợi mãi. Đợi đợi bằng, nay vận hội này, mai vận hội khác, cứ thế và mãi thế, cuối cùng chẳng có đại bằng con mẹ gì

mà chỉ toàn là một lũ turkey kêu oang oác giữa khoảng trời tan tác, thê lương. Đến bây giờ thì đại bàng không còn nữa, đại bàng chỉ có thể là đại bàng với những mâm cổ đã sắp sẵn của ngày trước. Đại bàng bây giờ hiếm lắm, thú đại bàng như Nguyễn Khoa Nam đã không còn, riêng một vài đại bàng tư cách thì bây giờ không thể múa may cùng với bọn diêm dàng vì họ là những con người liêm sỉ, đại bàng non Trần Văn Bá đã bước vào lòng đất lạnh. Còn lại toàn là những anh turkey phủ áo đại bàng, rong rêu tro trên và hèn, rất hèn. Vậy mà bạn cứ bảo tôi chờ đại bàng mãi, chúng ta chỉ là những thằng con nít, tôi hiểu lắm chứ. Bây giờ tôi đã và đang đợi xem bạn có kiểm dùm chúng tôi một đại bàng hay chúng ta phải xem lại vấn đề. Tôi thiên nghĩ, ba thế hệ đàn anh chúng ta cũng đã chờ. Và có lẽ một ngày nào đó không chừng chính thế hệ chúng ta cũng sẽ lại ngồi nhìn quê hương đau thương mà đầy đưa trách nhiệm : Thôi để những người trẻ làm... ôi ! Dã mươi mấy năm rồi, thời gian còn lại sẽ ngắn hơn thời gian đã mất, có nghĩa là chúng ta còn rất ít dịp để sống với giấc mơ tuổi trẻ Việt Nam bất hạnh. Bạn sẽ chờ đợi đại bàng hay tất cả chúng ta nên bắt đầu nhận lấy trách nhiệm ? Người ta cũng cứ cố tình nghĩ rằng là dù sao những khuôn mặt cũ vẫn còn đỡ hơn, họ còn cái tư cách quốc tế, à thì ra là tư cách quốc tế chứ không còn tư cách quốc nội. Rất đúng, những khuôn mặt cũ ít nhất được quốc tế biết đến chứ chúng ta là con cái gì mà làm được. Bạn bè thân mến ! Quốc tế đã biết rõ những con turkey còn hơn cả bạn và tôi nữa, mươi mấy năm rồi có Quốc tế nào nói chuyện với turkey đâu ? Chúng

ta nên nghĩ lại ... Tuy ảo tưởng mặt lộ là những gì thế hệ chúng ta đang cảm nghiệm, thế nhưng chúng ta cũng có một quê hương đau khổ rõ ràng trước mắt mà không cần cảm nghiệm. Cái kết luận của tôi xác định : sự việc trước mặt quan trọng hơn cảm nghiệm trong lòng... và bao giờ thì chúng ta bắt đầu ? Có đợi những anh hùng ngay tính lão lếu ồn ào nói chuyện trên trời dưới đất khi mới uống chùn một hai lon bia ? Máu cinéma trong người bốc loạn lên, lâu ngày bị nguy tính tưởng mình là anh hùng thật sự, đội dá vá trời dẽ như... uống bia và chính bọn này làm biến thành cái hình ảnh đẹp đẽ của những người trẻ trầm tĩnh, biết phải làm gì, vào lúc nào, ở chỗ nào. Loại người trẻ có một cái standard hướng dẫn cho tư tưởng, xác định được con đường mình, hiểu được vị trí mình và cứ thế làm lũi đi. Không nã, không sợ và không muộn gì ngoài việc dám mang cái mạo thua di trải một con đường cho thế hệ kế tiếp. Phải lùng lùng mà đi không vì bị bia bối, không vì lợi, hư danh hão huyền, không lâng mạn như Dũng của Loan trong Đoạn Tuyệt, lâng mạn chỉ làm hỏng việc khi lâng mạn dụng thực tế phòng, và thực tế không chỉ là một tháng, một năm. Thực tế tàn nhẫn có thể kéo dài cho đến khi mắt lòa dời. Và tuổi tam thập có thể dừng vững trước thực tế tự hiếu trách nhiệm của mình chấp nhận con đường bằng trái tim rộng Việt Nam. Chỉ có trái tim Việt Nam mới vượt được những trở ngại, gian truân và bỏ rơi sau lưng dám turkey ngồi ngắn không dám bước vào con đường thênh thang rộng rãi, mà chỉ dám đứng ở ngoài lão lếu để tự đánh lừa mình, đánh lừa người và đánh lừa những người

dân dã ê chề đau khổ. Thời gian còn lại cho chúng ta quá ư ngắn ngủi, đòi sống trước mặt vô duyên, gò bó. Niềm tin khô cạn. Hãy nhìn lại. Dại ai bây giờ nếu không là bạn, là tôi, là chúng ta, là tuổi trẻ Việt Nam. Những người trẻ loại thằng băng, đẹp là khen, xấu, bẩn, cúi lòn là chê, không nịnh ai, không sợ ai, chỉ sợ lẽ phải. Loại trẻ không phe nhóm, không chính trị chính em, không theo ông nào, bà nào, không phù ché dộ nào mà chỉ biết có một đất nước bị thương, một quê hương thống khổ, những ruộng đồng bỏ hoang, những mái nhà tan nát, những góa phụ chiến tranh buồn tủi không còn ai giúp đỡ...

Loại người trẻ tim ứa máu, lòng đau đớn không nói được nên "xì" ra trên nét mặt khắc khổ, nhục nhằn. Loại người trẻ như Phát, tung bay trực thăng xẹt qua phòng không ào ào bây giờ thủ cái jeep bưu điện, đi từ nhà này sang nhà khác với tốc độ 5 miles một giờ, nản ơi là nản. Loại như Can lùn, dân Biệt Động rồi Trinh Sát, vào Thủ Đức phải dùng giấy khai sinh của anh mõi dù tuổi, sau 75 còn kéo cã Đại Đội vào rừng đánh dám đến hết dạn, hết đồ ăn, rồi bị tù đến tận 1980 mõi trốn được, bây giờ ngồi một ngày 12 tiếng để... mài tung chỉ vàng. Dại thế còn dẹp chân. Hoặc cái típ người như Học, đi phông vấn đổi việc, không có Đại Học Mỹ, chỉ có được mỗi năm kinh nghiệm nên "chơi" cái cũ nhân luật Việt Nam trong hồ sơ xin việc để ngầm ý đòi được ăn lương bằng với những tay tốt nghiệp đại học Mỹ, thế nhưng khốn nạn cho hắn, chẳng chịu nịnh thằng phỏng vấn, coi cái M.S. của nó chẳng là con mẹ gì dù mình không có cả bằng đại học "Méo". Vậy thôi, nhưng một năm kinh nghiệm

với vài cú tăng lương và dăm cái giấy ban khen của một công ty nặng ký cũng đủ các con vỡ mặt, tuy thằng phỏng vấn vỡ mặt nhưng may mắn mẹ nó job dù di phỏng vấn băng vé máy bay hảng trả tiền. Còn nữa, tôi phải nói đến Hùng, người nhái biết lặn dưới nước thật, còn đủ cả băng ban khen tướng lệ của SEALS do tướng Méo ký, qua Mỹ chưa ăn xin của ai, chỉ biết cày, không biết hội họp con mẹ gì hết, thế nhưng nếu có gì thì cho em biết với.....

NGUYỄN TƯỜNG PHONG

VUI CƯỜI

KHÔNG HÚT THUỐC

Một thiếu nữ choai choai có vẻ ngổ ngáo bước lên xe buýt. Xe đã đông người. Cô nhìn quanh xem có ai chịu nhường chỗ cho mình không. Một người đàn ông lối 40 tuổi thấy thế bảo cô gái :

- Dứng mãi mỏi chết. Hay cháu chịu khó ngồi ghé lên dùi chú vậy. Hơi chật nhưng còn hơn

Cô gái gật đầu và ngồi ghé lên dùi người đàn ông. Lát sau cô nhăn nhó nói :

- Chú có thể bỏ cái tầu thuốc trong túi quần ra được không. Vướng quá.

Người đàn ông lúng túng, mặt đỏ gay không biết trả lời ra sao.

Một ông già tóc bạc phơ ngồi ghế đối diện thấy vậy liền bảo :

- Nếu ngồi bên đó vướng thì cháu qua bên đây ngồi với lão. Dã mười năm nay lão không hút thuốc nữa rồi.

VỌNG CỐ NHÂN

Lòng nhũng tưởng chuyện ngày xưa dã cũ,
Vào lăng quên theo tháng rộng năm dài
Bỗng hôm nay trong nét bút lời thơ
Bao kỷ niệm tràn về như thác lũ ...
Tôi ngồi đó bên giòng thơ quen thuộc
Lời tự tình nào sao thấy xót xa
Hai mươi năm qua ôi biết nói nǎng gì
Hãy cố nép vùi chôn trong sâu kín
Ở nơi đây Xuân về chim mỏ hội
Trong tôi sao băng giá tự bao giờ
Bao thương nhớ âm thầm giòng lệ chảy
Tôi khóc cho người hay khóc cho tôi
Từ dạo tôi làm loài chim phi xú
Xa Mẹ già xa cõi nhũng người thương
Bao con đường yêu mến của quê hương
Tung cánh nhỏ bay tìm phương trời lạ
Màu áo tím ngày xưa không còn nữa
Nhuốm bụi đường giông bảo dã di qua
Vùng địa đàng bay mãi vẫn còn xa
Trong cơn lốc một ngày chim gảy cánh
Gió đưa mây bay về nơi chốn cũ
Nhìn trăng sao lòng thốn thúc nhớ thương
Nghe đâu đây còn thoang thoảng mùi hương
Của ngày tháng tình yêu đầu vụng dại
Thế giới ấy người cho tôi đánh mất
Nên bơ vơ tôi chẳng biết đường về
Mông dầu đời con gái dã di qua
Hồn bồng thấy mình làm thân lưu lạc
Tôi chẳng dám nhớ người xưa quê cũ
Tự quên đi trong kiếp sống dọa dày
Năm theo năm chồng chất nhũng tháng ngày
Lòng khô héo như hồn hoang sa mạc
Tôi sẽ đến tìm người trong cõi mộng
Dem nước mưa nguồn gọi rửa quê hương
Góp tình thương dem gieo rắc muôn phương
Người không phải nuôi chi hoài bảo lớn
Kết hoa lá tôi che người bóng mát
Giòng suối ngọt ngào mang đến bình yên
Cho người quên bao gian khổ ưu phiền
Của một đời chông gai nhiều cay đắng

PHẠM HOÀNG (8)

SEATTLE TUYẾT BAY

Thế là tuyết đã ập xuống cả bầu trời Seattle. Ở Mỹ, nhất là vùng cực Bắc mà viết về tuyết thì thằng ĐINH CỒ sẽ cười cho. Nơi nó ở, vùng Minnesota mà nói tới tuyết là chuyện thường tình. Nhưng với Seattle thì lại khác, mặc dù là vùng cực Bắc nhưng tuyết rất hiếm hoi, các đứa con của tôi mong tuyết còn hơn mong Tết. Trời mới vào Đông là các con tôi đã đòi mua "bốt", găng tay, để chơi tuyết. Ở Seattle từ năm 1975, vào Đông, năm có năm không, có năm tuyết rơi xuống vài giờ rồi lại bị mưa nên tuyết tan ngay, không đủ để làm snowman, cũng như để chụp hình làm quà gửi về Việt Nam. Các con tôi theo dõi thời tiết ở T.V., radio hàng ngày nên biết chừng nào thì có tuyết. Theo tin tức khí tượng các nhà tiên đoán thời tiết cho biết sẽ có tuyết vào cuối tuần. Thật là tuyết diệu, có tuyết vào 3 ngày cuối tuần nhân dịp President's Day thì tha hồ chơi tuyết. Các con tôi mơ được như thế. Thật là con nít hồn nhiên. Khoảng 5 giờ chiều, trời Tây Bắc xám lại và tuyết bắt đầu rơi. Thật đẹp, từng cánh tuyết như sương sa đang bao phủ thành phố Seattle. Các con tôi ùa ra sân tung tăng chụp bắt những cánh tuyết đang rơi. Trời như sáng hẳn lên, cảnh vật mờ ảo sau màn tuyết. Tiếng reo hò của các con tôi cùng hòa lẫn với trẻ con hàng xóm làm náo nhiệt cả khu phố.

Tuyết vẫn bay, bao phủ thành phố một màu trắng xóa ...

* * *

Tiếng động làm tôi thức dậy, các con tôi đang xin phép mẹ chúng để ra ngoài chơi tuyết. Tuyết đã ngưng rơi từ đêm qua. Mặt trời đã lên cao, bầu trời xanh, ánh nắng vàng đang tỏa xuống cảnh vật đã được bao phủ một lớp tuyết dày khoảng hai tấc. Tôi thay quần áo ấm ra ngoài sân để phụ các con tôi dắt Snowman. Trong chốc lát, một snowman cao khoảng 5 feet được tạo thành. Gia đình tôi xúm quanh để chụp hình. Những tấm ảnh này sẽ được gửi về Việt Nam cho ngoại với hàng chủ : Năm nay Seattle có tuyết.

LD BÙI ĐỨC LY

VUI CƯỜI

TẠI SAO

Một ông bợm nhậu dải bạn ly rượu mạnh và hỏi :

- Nay bạn, bạn có thể nào yêu những người đàn bà ngu dần không ?
- Dĩ nhiên là không.
- Thế còn đàn bà uống rượu ?
- Còn tệ hơn nữa.
- Còn những mụ chỉ biết ăn diện mà không chịu làm bếp ?
- Ai mà thương được hàng người này.
- Thế thì tại sao anh lại theo tán tỉnh vợ tôi ?
- ??????????

CA SĨ VÀ CHÍNH KHÁCH TỊ NẠN

TƯỚNG NĂNG TIẾP

Nếu bạn ghiền không khí phòng trà và nếu bạn đang ở Cali thì hàng tháng bạn đều có dịp đi nghe nhạc sống đôi ba lần ở một nơi nào đó. Đời sống tị nạn mà được như thế thì kể cũng an ủi và khá dở buồn. Nói là "khá dở buồn" cho nó lịch sự chứ thiệt ra - đôi lúc - bạn ngồi ở phòng trà mà lòng vẫn buồn và dạ vẫn chán thấy mèo. Mười lăm năm nay - kể từ ngày di tản - bạn cứ phải nghe, phải nhìn hoài chùng dó giọng ca và khuông mặt, dại khái như Khánh Ly, Giao Linh, Trúc Mai, Phương Hoài Tâm, Thanh Tuyền, Ngọc Minh, Mai Lê Huyền, Lê Thu, Elvis Phương, Hùng Cường, Duy Khánh... những ca sĩ mà nếu bạn vẫn còn đang ở tuổi tam thập - như kẻ viết bài này - thì nhẹ nhất thì bạn phải gọi họ bằng chị, bằng anh, nếu chưa muốn nói là bằng cô hay chú.

Những ca sĩ mới, tất nhiên, cũng có. Bạn có thể nghe được giọng ca của Huyền Châu, Kiều Nga, Khánh Hà, Tuấn Vũ, Huy Sinh, Như Mai, Tuấn Anh, Vũ Khanh... Tuy nhiên lớp ca sĩ đến sau này không có vẻ gì là sắp hay sẽ thay thế được lớp người đi trước cả. Họ không được ái mộ hơn, không có một tầng lớp khán thính giả của riêng mình, và tệ hơn hết là phần lớn họ cũng chỉ đều hát những bài ca cũ rích!

Bây giờ xin bạn hãy tạm rời cái sân khấu ca nhạc chút xíu. (Bề gì thì chúng ta cũng đang sống trong cảnh nhà tan nước mắt mà!) Bạn thử ngó lên sân khấu chính trị

chơi coi. Rõ ràng là chúng ta chỉ có những chính khách cũ như ông Kỳ, ông Thiệu, ông Diệm, ông Trần Văn Đôn... Có hơn đôi chút vẫn chỉ là quý Cao Thế Dung, Nguyễn Ngọc Phạm Văn Liểu, Hoàng Cơ M... Nguyễn Văn Chức, Đăng Định... Lớp đến sau cũng không giá gì hơn lớp trước. Tài của cũng mỏng và đức của họ cũng có vẻ gì là dày hơn những n tiền nhiệm.

Khi ngồi nghe nhạc chúng không nhất thiết phải chờ mong bản nhạc mới, một giọng ca mới. phương diện cảm xúc, âm nhạc - khi - có tác dụng như những điểm thời gian. Một bản nhạc là một giọng ca quen có thể gợi trong bạn những cảm xúc rất êm của một cuộc tình đã qua, phần đời đã cũ.

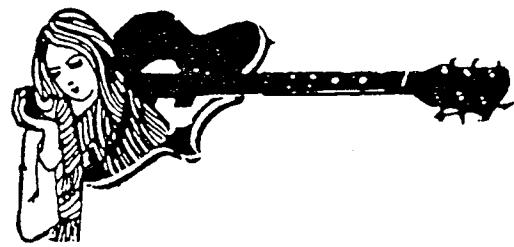
Bởi thế bạn có lý do "chứng" khi mua vé vào cửa, hay tiền măc gấp ba lần bình thường cho một chai bia để đến nghe nhìn cô ca sĩ này, ông ca sĩ trình bày một bản nhạc thịnh hành cách đây dã... hai mươi năm... Thái Thanh, Khánh Ly, Lê Thị Trúc Mai, Thanh Tuyền, Sĩ Phan, Elvis Phương, Hùng Cường, Duy Khánh... có thể đều là những ca sĩ dã già, nhưng không bao giờ những ca sĩ dã hết thời nếu họ vẫn còn làm được những thính giả cũ thời với mình rung động.

Những ông chính khách tị nạn thiếu hẵn tài năng và sự may mắn tương tự. Họ chẳng còn gây được ch

xíu tin tưởng hay rung động nào
nửa trong lòng quần chúng. Ông Nguyễn Cao Kỳ, xin đơn cử một thí dụ, sau gần hai mươi năm liên tục nói năng bậy bạ đã khiến cho mọi người nhìn ông như một thằng hề. Nay giờ nếu think thoáng báo chí vẫn còn dăng tin là ông Kỳ tuyên bố thế này hay thế kia..., trong một dịp nào đó, thì lý do chỉ vì báo chí tị nạn vốn thiếu tin tức sốt dẻo và mọi người làm báo đều thấy rằng họ khai thác điều này vì sự hiếu kỳ của đọc giả. Ông Kỳ được mang ra gợi sự chú ý của người đọc y hệt như cái cảnh mà chúng ta dùng xe khi đèn đỏ ở một ngả tư và nhìn chơi một người điên vừa di qua đường vừa múa may vừa lảm nhảm một cách kỳ dị.

Tương tự như thế, nhưng ở một thời điểm gần hơn, ông Thiệu cũng lạo xạo di nói chuyện ở chỗ này, chỗ nọ. Dân Việt vốn đã thất vọng lắm về ông. Nếu ông cứ tiếp tục giùm im lặng thì sự thất vọng này còn ở mức độ "chưa chạy" được. Tiếc thay, ông đã không làm như thế. Ông đột ngột xuất hiện trở lại và cũng nói năng lảm nhảm, tăm tối y như ông Kỳ vậy.

Hiện cảnh của hai ông Thiệu và Kỳ, nếu có được một bộ tham mưu làm việc có tổ chức và hữu hiệu, có thể cứu vãn được phần nào để quần chúng vẫn có thể xem hai ông như những chính khách lưu vong... không sáng giá. Tiếc thay, cả hai ông đều không có những người thân tín xung quanh đủ tài đức lập thành một bộ tham mưu, mà chỉ có một đám đàn em chỉ biết lo việc chạy cờ hay sấp ghế. Bởi vậy khi hai ông loay hoay không biết nên di đâu hay làm gì thì thiệt tội cho những tay em. Họ không biết ôm cờ hay sấp ghế ra làm sao nữa. Chuyện phiền lòng nhiều người đến

như vậy mà riêng ông Kỳ thì cứ tinh nhu ruồi. Đến lúc này mà ông vẫn tuyên bố là "vì quê hương và dân tộc" nên ông sẵn sàng ngồi lại với ông Thiệu.

Trời, những kẻ "tài hèn dúc bạc" và thiếu hiểu biết cỏ như hai ông mà ngồi lại với nhau càng đông thì càng hại cho quê hương và dân tộc thôi, trừ khi hai ông ngồi chung với nhau ở bàn nhậu hay sòng bài thì không kể.

Sự kém cỏi của ông Kỳ, ông Thiệu, ông Đôn... khiến cho những ông chính khách khác - thí dụ ông Phạm Nam Sách, ông Nguyễn Văn Chức - rất bức bình. Họ rủa xả Thiệu Kỳ không tiếc lời. Điều đáng tiếc hơn hết là quý vị này chỉ biết chửi rủa thôi chứ chưa hề thấy họ đưa ra một ý kiến hay, thực hiện được một việc gì hữu hiệu hay tốt đẹp cả.

Thiếu hẳn một lớp ca sĩ và nhạc sĩ mới quả là một chuyện đáng buồn. Thiếu vắng một lớp chính khách mới là một chuyện đáng lo.

Này bạn, nếu bạn không đủ an tâm để giao quê hương đất nước cho các "đồng chí" Nguyễn Văn Linh, Mai Chí Tho... tiếp tục "lãnh đạo" và "quản lý" thì có lẽ chính bạn phải chuẩn bị làm chính khách để lo lấy lại Việt Nam di đây. Dũng kỳ vọng gì nửa vào những cái xác sống như ông Thiệu hoặc ông Kỳ. Họ chết từ lâu lắm rồi. Mà bộ bạn không biết vậy sao?

TƯƠNG NĂNG TIẾN

TAM TU

CỦA MỘT LUU ĐÀY

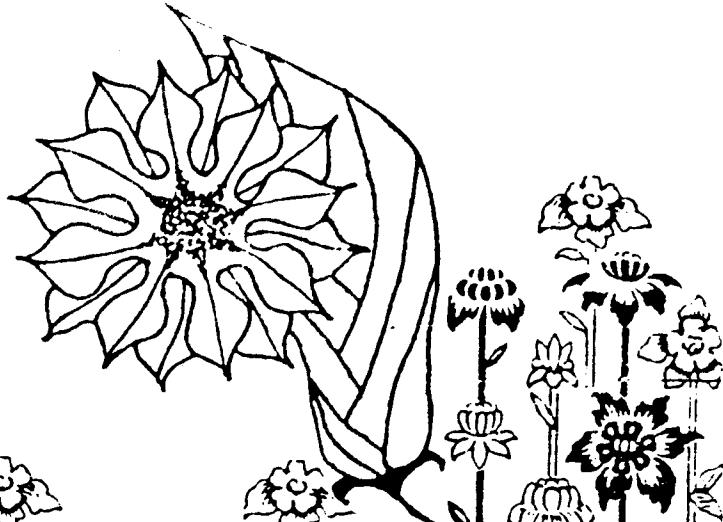
Lương lự, dấn do, ngần ngại, suy nghĩ, rồi... quyết định đặt bút viết lên những dòng chữ này để chúng ta cùng suy nghĩ, cùng hành động.

Cầm tờ héu gọi kết hợp của vị dàn anh HQ khả kính của độ nào khi còn tại quê hương, tôi không biết nên vui hay nên buồn? Không hiểu sau khi viết những lời "hiệu triệu" dàn em, vị dàn anh khả kính của chúng ta có đọc lại những gì mình đã viết hay không, hay phó mặc cho thư ký của mình làm gì thì làm như ngày xưa đọc những bài "câu chuyện dưới cờ" cho qua một buổi chào cờ sáng thứ hai đầu tuần? Khi đọc xong bức "thư ngỏ", tôi thấy cần nêu ra những điểm sau đây để chúng ta cùng nhìn và cùng phân tích. Qua thư, theo sự nhận xét thấp kém của tôi thì vị dàn anh của chúng ta (cũng có thể còn mấy mươi vị khác nữa) 15 năm qua đã không làm gì có thể gọi là ích quốc lợi dân, cũng không hề có một sự tranh đấu nào cho những chiến hữu HQ đang còn kẹt lại nơi quê nhà trong những trại cải tạo sắt máu hay đem đến những sự ám ủi tinh thần cho những người còn bị quản thúc trong những trại tị nạn Đông Nam Á. Hắn các vị dàn anh cũng biết rằng vấn đề tị nạn bây giờ là một điều nan giải cho mọi người dù quân nhân hay thường dân. Các vị không cần tìm biết sự khó khăn của dàn em các vị trên đất nước tạm dung này cũng nhu dã không cần tìm hiểu sự sống chết của dàn em khi còn tại chúc nơi quê nhà. Sự sống, sự chết, cái khổ, cái đau, sự phỉnh gạt, sự bạc đãi, sự bỏ rơi, tất cả là những "vết thương sâu đậm" mà vị dàn anh nêu ra trong bức thư ngỏ vẫn còn hằn vết từ khi chưa rời bỏ

quê hương cho đến nay, thủ hỏi dàn anh có bao giờ cố gắng cách làm cho nó được lành lặn cứ để mặc cho muối, dòi tiếp dục khoét vào tận xương tủy? bao giờ dàn anh tự hỏi lương của chính mình, tại sao mình quá tình chia đá đối với những người mà mình thường gọi là chiến binh của mình, những người đã hy sinh sống còn của bản thân để cho anh được ném mùi danh vọng? Trong lúc an nhàn hưởng thụ cuộc sống nơi đất khách, có bao giờ dàn anh tự trách mình quá lạnh lùng tinh thần với những người giúp mình đắc mục đích mà hiện nay đang còn sống than, chết chóc trong cảnh dày, tủi nhục?

Say 15 năm im hơi lặng tiếng, dón gió chờ thời, dàn anh với "tâm lý lãnh đạo" lúc quốc chưa biến cấm thấy thời cơ đã chín mùi nên bèn "ngồi dậy" vung cờ nổi gió kêu gọi đoàn kết để thêm một lần nữa được dịp làm dàn anh. Tôi không hiểu lời kêu gọi có được ủng hộ hay không chờ riêng bản thân tôi thì tôi cấm thấy không ổn lúng trong việc kết hợp dưới sự lãnh đạo của "cựu dàn anh". Thôi thì có ích quốc lợi dân, dàn anh cứ xin lỗi kêu gọi của mình như là lời khuyên, có nghe thì tốt, còn trả lại thì cũng không sao, và cũng không xem như thời của mình đã hết, cho bọn dàn em này tính sao thì tính, biết đâu may ra sẽ khá hơn mình nghĩ. Mai này khi thanh bình trở lại, dàn anh lại có dịp nghe nghĩ: nếu bọn trẻ này nghe lời xúi dại của mình thêm một lần nữa có lẽ sẽ tai hại hơn... Tố quê bao giờ cũng cần mọi bàn tay bảo vệ, nhưng tố quốc không dung thứ cho kẽ dòn gió, chờ thời. Hãy tự hỏi mình đã làm gì cho tổ quốc của chúng ta dùng bao giờ dùng chiêu bài tổ quốc để hưởng lợi riêng tư.

Thơ

THƠ TÌNH

" Thôi thế thì thôi ! ! ", tâm túc than
tôi thường thơ thẩn tâm thân tàn
tâm tu thương tiếc Trần Thu Thủy
tạ thế thương thay túi tâm thân.

*Thui thuii thân tôi tưởng trong tù
tâm tình tha thiết tựa trăng thanh
tương tư tôi tặng thơ tú tuyệt
thè thốt tình ta tới thiên thu.*

" Thu Thủy ! " tình ta thật thất tan
trọn tình tôi thí tâm thân tàn
tuyệt tình tự tú trong tiềm thức
tưởng tượng tình tôi tạo túi thơ.

LĐ Hà Văn Vinh

KHI TƯ BẢN

DẠY CỘNG SẢN

GĂM-BO-GO

(GAMBURGER)

Khi cánh cửa nhà hàng Mc. Donald được mở toang ra vào ngày 31-01-1989 vừa qua tại Nga Sô, hàng ngàn người dân Mút-Cu đã đổ xô vào để nếm mùi "milk cocktail" và miếng bánh "beegmark Gamburgers" (người dân Nga đọc vẫn h thành vẫn g). Nhiều người ngạc nhiên vì sự phục vụ mau lẹ "chỉ có một giờ đúng đợi thôi" so với việc "xếp hàng cả ngày" ở các cửa tiệm quốc doanh để chờ đợi mẩu thịt dày mở thì vẫn còn sướng chán. Một số khác thì cho rằng dây là dấu hiệu cải tổ kinh tế của xếp sòng Gô-Ba-Chóp sau cùng đã đến với người dân Mút-Cu.

Mặc dù có một số ít người dân Mút-Cu bảo thủ đã lên án chê bai nền văn hóa rạn nứt của các quốc gia tư bản trên thế giới. Đối với những người này mặc dù "đợi" dài dài vì phải ăn bắp cải thay thế thịt, phải nốc "vốt-ka" để quên đời là bể khổ thì chế độ Cộng Sản Nga Sô đối với họ cũng vẫn còn là một thần tượng, hành động của họ chỉ để che đây mặc cảm nghèo kém, tự ti mà thôi. Mặc dù đã gấp nhiều trả ngại vì thủ tục hành chánh chậm như rùa của các quan Cộng Sản địa phương, nhưng sau cùng thì nhà hàng Mc Donald cũng đã xuất hiện.

Theo viên chức có thẩm quyền của Mc Donald cho biết thì nội trong ngày đầu tiên đã bán được 30000 phần ăn, phá kỷ lục đồng khách nhất từ trước đến nay. Hầu hết các khách hàng đều hồi hộp chờ đợi việc nếm thử miếng bánh từ bản này. Nữ khách hàng Lu-Bốp đã rên lên "ôi tuyệt vời, phẩm chất bỏ xa hẳn những miếng bánh mà tôi đã nếm ở cửa hàng quốc doanh".

Những thức uống như loại "sữa dâu" đã được chồng bà ta khen nức nở. Một khách hàng độ chừng 25 tuổi rời khỏi quầy hàng với hộp thức ăn đã phát biểu cùng các phóng viên "chắc chắn là tôi muốn gia đình tôi phải thưởng thức món ăn này ít nhất là một lần trong đời". Một khách hàng khác, Vích-to Kun-da-sép nói rằng "vợ tôi làm thức ăn rất ngon nhưng lâu lâu chúng tôi vẫn muốn đi ra nhà hàng cho thoái mái, tìm được một chỗ lịch sự và sạch sẽ như Mc Donald thì quả là điều hiếm có". Sự xếp hàng chờ đợi trên một tiếng đồng hồ vẫn không làm khách hàng sòn lòng vì ít ra họ tin tưởng là họ sẽ mua được những gì họ muốn, còn hơn là xếp hàng cả ngày ở cửa hàng quốc doanh để chờ đợi và sau cùng

tới phiên mình thì được trả lời "hết rồi, mai trả lại".

Hiệu ăn Mc Donald ở Nga là một hiệu ăn lớn nhất so với các hiệu ăn Mc Donald khác trên thế giới. Với 27 quầy hàng tính tiền và 700 chỗ ngồi, Mc Donald không chỉ dạy cho người dân Mút-Cu một bài học về Hamburger, French Fries và Milk Shake (dân Nga gọi là Milk Cocktail) mà còn dạy cho người dân Nga về đường lối buôn bán của tư bản Tây phương.

Trong chương trình huấn luyện nhân viên, các cô thu ngân được dạy phần quan trọng là phải vui vẻ chào đón khách hàng, phải tập nói "please" và "thank you", điều này phản ánh lại với các cửa hàng do nhà nước làm chủ. Cô thu ngân Larissa đã nói với chúng tôi "Khác hẳn với các cửa hàng quốc doanh mà tôi đã làm từ trước, đó là vẫn đề phải tỏ ra lịch sự và sạch sẽ vệ sinh về mọi mặt đối với nhân viên lẫn khách hàng, quả thật là một điều ngạc nhiên và mới lạ chưa từng có trước đây".

Hiệu ăn mở cửa 12 giờ mỗi ngày bắt đầu từ 10 giờ sáng và ước đoán sẽ phục vụ ít nhất là 15000 khách hàng mỗi ngày. Về giá cả so sánh với các cửa hàng quốc doanh thì hơi mắc. Một Big Mac giá 3.75 đồng rúp (khoảng 5 đô la) và buổi ăn tối của một gia đình có thể mất tối đa 2 ngày lương trung bình của người dân Sô Viết. Tổng số nhân viên làm cho hiệu ăn là 630 người được lựa chọn từ 25000 người nộp đơn xin việc. Lương trung bình là 1.5 rúp với hứa hẹn sẽ được tăng lương trong vòng 3 tháng.

Công ty Mc Donald đã bỏ ra 50 triệu đô la để lập nhà hàng luôn cả nhà máy chế biến thức ăn ở vùng ngoại ô. Người nông dân Nga cung

cấp thực phẩm tươi đã được huấn luyện phòng ngừa sâu bọ và các biến chứng của khoai tây và dưa leo. Nỗ lực trên là để bảo đảm phẩm chất cho hiệu ăn, nơi mà trước đây hơn 25% thực phẩm khi tới tay khách hàng thì thường bị hư thối phải đổ đi.

Một nhân viên tổ chức của nhà hàng đã phàn nàn là họ phải nhập cảng những thùng bằng gỗ để đựng khoai tây từ Phần Lan vì ở Nga nạn thiếu hụt gỗ và dinh rất trầm trọng. Người dân Nga phải xin phép nhà nước để được mua dinh. Chủ nghĩa Cộng Sản siêu việt đến nỗi cây dinh kiêm cũng không ra. Người ta tiên đoán là tiêu chuẩn của nhà hàng Mc Donald sẽ xuống thấp khi mà các chủ nhân ông tư bản Gia Nả Đại go-home. Một số đông khách hàng bày tỏ cảm tưởng lo ngại "họ sẽ xài di xài lại những cái mâm và ly bằng giấy giống như các nhà hàng quốc doanh hiện tại".

Một số khác thì lo ngại là không biết nhà hàng có đứng vững 6 tháng đầu tiên hay không, hay là sẽ phá sản vì nạn tham nhũng trầm trọng trên đất Nga. Sau cùng trong một bài của nhật báo Sô Viết, một tay viết loại Tố Hữu đã phát biểu như sau "thật ra cái công thức làm Gamburger đã có ở đất Nga cách nay khoảng 200 năm nhưng bị thất lạc qua tay tư bản Anh, Gia Nả Dai, Mỹ và sau cùng cũng trở về đất mẹ phục vụ cho Đảng và nhân dân". Dúng là cà cuống chết đến đít vẫn còn cay.

ĐỊNH CỒ

(Phóng theo nhật báo Star Tribune MINNESOTA)

GỬI VỀ CÁC CHIẾN HỮU LƯU ĐÀY

Được cú điện thoại bất ngờ của PHAN VĂN TIẾP, tôi bàng hoàng, ngắn ngoè. Trái đất quá tròn thật... Không ngờ còn gặp được TIẾP trên vùng đất xa lạ này. Thêm một điểm không ngờ nữa là TIẾP ở cùng thành phố Saint Louis này với tôi đã hai năm nay mà hai thằng tôi không hề gặp nhau !!! Sau những ngày họp mặt với các bạn Lưu Đày và trở về đây nhận thêm một tin vui làm tôi hồi tưởng lại những kỷ niệm của những ngày xa xưa cũ, những ngày mà tụi mình từ 4 phương trời đất quê không hề biết nhau trước, cùng chung nhau sống dưới mái quân trường, cùng chịu những cực hình huân nhục, cùng ra đi chung vai sát cánh chiến đấu trong tình thương yêu maul nhiệm của kiếp sống chiến binh ... Thế mà thầm thoát đã 20 năm trôi qua với biết bao biến đổi của cuộc đời, với bao nhục nhàn dâu bể, tù dày, tình chiến hữu Lưu Đày của chúng ta vẫn còn đó và lại thầm thiết hơn sau kỳ họp mặt vừa qua. Thật tuyệt diệu ! Không biết các bạn đã nghĩ gì ? Riêng tôi, chúng ta là quê hương, là gia đình, là tuổi trẻ của nhau, là tình thương chân thành nhất của những ngày tạm cư nơi xứ người. Ngần ấy ý nghĩ đã làm tôi xúc động khi viết những giòng này gửi về các bạn. Hồi các bạn ! Hãy lặng lẽ đi để sung sướng mà chiêm ngưỡng tình thương yêu đã khiến chúng ta đến với nhau, không ganh tị tranh đua vật chất mà chỉ biết nói cho nhau nghe những nhục nhàn đã qua, những khó khăn đã trải, những kinh nghiệm cùng chia xé, những kỹ niệm khó quên của ngày xa xưa cũ. Tôi thật cảm động khi nhớ lại những ngày họp mặt đã qua và nhận biết tình bạn của chúng ta vẫn đẹp và cao quý quá.

Tuy hiện tại chúng ta sống với mọi khó khăn của cuộc đời trước mặt, tuy mọi người trong chúng ta có mối hoàn cảnh khác nhau, niềm vui và nỗi đau riêng, tôi vẫn tin chắc các bạn vẫn dành riêng một phần nào đó trong lòng niềm thương quý thầm lặng của tình bạn khắc cốt tuyệt vời của gần 20 năm qua. Thánh nhân nói rất đúng : tình cảm là một cái gì không diễn tả được mà mình chỉ biết sung sướng và hạnh phúc. Chúng ta hãy thành thật sống với nó, chung thủy với nó và sẽ không gì thay thế được nó trong cuộc sống ly hương này. Tôi không phải nói gì với các bạn nữa vì tôi nghĩ tất cả chúng ta là một. Rồi đời người sẽ qua đi, nhưng tình bạn của chúng ta sẽ bất tận. Lời nói sau cùng gửi đến các bạn là cầu chúc nhau vui qua dã vãng và sống qua hiện tại vì bốn phận của một con người. Thân mến gửi đến các bạn lời cầu chúc tốt đẹp nhất.

PHẠM HOÀNG

THƠ

TÂM SỰ KẾ LUU ĐÀY

Tôi không chống Cộng ồn ào vì nhu cầu miếng cơm manh áo,
Tôi không chống Cộng ồn ào để mưu tìm lợi ích cá nhân.
Cũng không vì một chút báu hu danh,
Khiến tôi phải khua chiêng múa trống.
Tuổi thanh xuân, tôi đã hiến trong lò lửa đạn,
Tuổi xế chiều, tôi làm tên nô lệ da vàng.
Rồi một ngày sẽ gởi năm xương tàn,
Nơi vùng đất tôi chẳng hề mơ ước.
Lối tại tôi, lối tại tôi từ trước,
Không biết giữ gìn để đất nước tan hoang.
Bao nhiêu triều dân dang rên xiết, lầm than,
Dưới móng vuốt của bầy lang lũ sói.
Hãy câm miệng lại di, hỏi những tên hè múa rối,
Đừng chiến đấu bằng mồm bên những chai Cognac, Martel,
Đừng dập dùi trong tiếng nhạc thâu đêm,
Mà cú tương là những bước chân trên đường Phục Quốc.
Đừng làm tủi hổ vong linh những người đã khuất,
Những chiến sĩ anh hùng di tìm kiếm tự do.

MAI VÀNG

TÂM TÌNH GỬI BẠN

Hơn 15 năm rồi đó bạn ! Bạn còn nhớ ngày mình ra đi với tràn đầy ý nguyện là sẽ trở về để giành lại quê hương yêu dấu của chúng ta khỏi tay loài quỷ dữ ? Thế nhưng đến nay, có còn mấy ai nhớ những gì mình mong muốn ? Tôi còn nhớ rất rõ những con mắt nhìn về hướng núi Vũng Tàu long lanh lệ hòn cẩm. Tôi còn nghe được lời thồn thúc mong muốn ngày về. Âm vang những câu hỏi sẽ làm gì nơi quê hương xa lạ vẫn như còn lai vảng đâu đây. Rồi tiếng khóc, tiếng than, tiếng an ủi lẫn nhau, tiếng gọi tìm nhau như sóng gào vang dội ... Thế mà đã 15 năm trôi qua ! Tất cả như chỉ là đỉ vãng ! Nợ áo cơm, nợ nhà cửa, những bon chen, tranh dành danh lợi, bánh vẽ, tiếng tăm hảo huyền, ảnh hưởng tên tuổi, lòng ham muốn tạo lại ảnh hưởng vàng son xưa cũ. Tất cả đem con người xa dần nguyện vọng, mặc cho những mong đợi chồng chất của những người còn kẹt lại nơi quê hương lầm than tù dày, sắt máu... Than van với ai đây ? Chỉ có mình giúp cho chính mình, cho bạn bè của mình, cho gia đình mình, cho tương lai của quê hương mình. Chỉ mình mới có thể thực hiện chính nguyện ước của mình chứ không ai giúp cho mình thực hiện được. Chỉ có mình mới tranh đấu cho chính quê hương yêu dấu của mình chứ không một người ngoại cuộc nào có thể hiểu thấu ý muốn của mình. Tiếng nói của chúng ta thật sự rất cần thiết để thực hiện những hoài bảo của chúng ta mà tiếng nói ấy phải phát xuất từ sự kết hợp chân thành, kết hợp trong yêu thương, hiểu biết, tiếng nói

kết hợp từ những người đồng hoa cành, đồng trạc, đồng thời gian, đồng ý hướng vị tha không vụ lợi bon chen, không tranh giành ái hưởng, biết dùm bọc giúp đỡ lẫn nhau... Và chúng ta đã có tiếng nói từ ngày 06 tháng 08 năm 1989 một ngày lịch sử của chính tiềm năng chúng ta, tiếng nói của Hội Hữu cựu SQHQ các khóa Lưu Đà Nẵng. Không thể nhằm lẩn Hội Lưu Đà Nẵng của chúng ta với một đoàn thể nào khác vì sắc thái đặc biệt của nó. Cố gắng không thể có sự kết hợp nào dù là khuôn, dung thước, dung hoàn cảnh với Hội Lưu Đà Nẵng của chúng ta. Hướng về hoàn cảnh của đất nước Hội lưu Đà Nẵng của chúng ta có thể góp chung tiếng nói để tranh đấu cho sự tồn vong, nhưng nếu đòi hỏi hoặc kêu gọi sự hợp tác của Hội lưu Đà Nẵng với một đoàn thể nào đó là muốn đặt Hội Lưu Đà Nẵng trong cơ chế của đoàn thể đó thì quả thật là nghĩ đó manh nha từ sự ích kỷ thiếu sự tim hiểu thấu đáo lý do hình thành, xuất xứ của danh xưng và thời gian có mặt của danh xưng không gian của nơi danh xưng xuất hiện. Nếu mặc cả về thời gian và không gian của danh xưng "Lưu Đà Nẵng" thì hội LD thật sự đã hiện diện từ năm 1969 ở Việt Nam. Thủ đặt câu hỏi : có hội nào trên đất nước ta dung này có một quá khứ lâu dài hơn hội Lưu Đà Nẵng của chúng ta ? Có hội nào có thể có một thành phần hội viên thật sự trung thành với hội của mình từ 20 năm nay ? Nếu hai câu hỏi này không ai có thể trả lời chính đáng thì sự độc lập của hội Lưu Đà Nẵng chúng ta cần phải được tôn trọng, tiếng nói của chúng ta phải được nghe và sự gìn giữ sức của chúng ta phải được ghi nhận.

PHẠM HOÀNG

TIN TỨC VÀ

SINH HOẠT LUU ĐÀY KHẨP NOI.

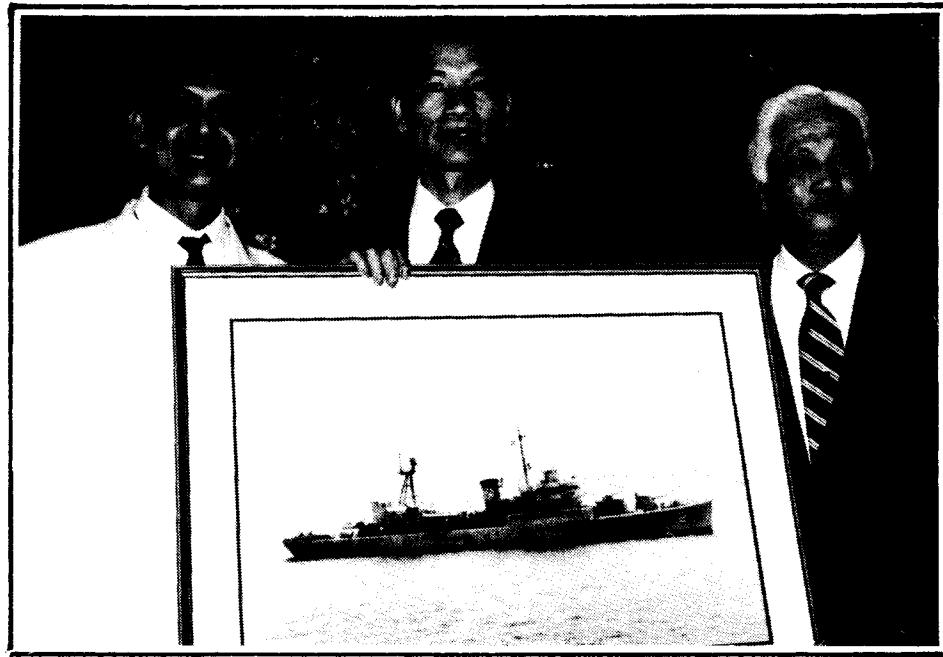
* Theo đà phát triển của Hội AHCSQHQCKLD & TH, các Lưu Đày vùng Northwest Seattle thuộc tiểu bang WASHINGTON đã đề cử LD DÀO HẢI thay thế LD BÙI ĐỨC LY trong chức vụ Đại Diện Vùng vì LD BÙI ĐỨC LY quá bận rộn trong sinh kế hàng ngày và các sinh hoạt khác. Lê bàn giao giữa Cựu và Tân đại diện SEATTLE đã được các Lưu Đày trong vùng tham gia đầy đủ nhân dịp lễ Thanksgiving tại tư gia của LD DÀO HẢI. Lưu Đày khắp nơi xin chung vui cùng các Lưu Đày SEATTLE. Hy vọng Hè 1993, SEATTLE sẽ là địa điểm họp mặt của Đại Hội Lưu Đày.

* Video tape về Ngày Đại Hội Lưu Đày 89 đã được thực hiện xong. Dài khoảng 2 giờ. Bạn nào muốn có copy xin gửi 20 đô la (check hoặc money order) về cho thủ quỹ PHẠM PHÚ QUỐI. Ngân phiếu xin để là HAHCSHQ LUU DAY hoặc ALDVNO Association. BCH sẽ thiết lập danh sách nhu cầu để đem đi mướn copy tập thể.

* Dáp lời kêu gọi của Gia Đình Mũ Đỏ Việt Nam trong chương trình "Rước Ngọn Cờ Vàng" tại Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn, anh em Lưu Đày Vùng Đông Bắc đã lắc quyên được \$220.00 yểm trợ Ban Tổ Chức Đại Lễ. Ngoài ra gia đình Lưu Đày Hoa Thịnh Đốn cũng đã tăng Chi Hội Mũ Đỏ Vùng này một bức tranh bán đấu giá được \$500.00 trong buổi dạ tiệc do Hội Cựu Sinh Viên Quốc Gia Hành Chánh HTD tổ chức. Đồng thời, anh em Lưu Đày tại Dallas TEXAS cũng đã ủng hộ Gia Đình Mũ Đỏ địa phương \$100.00. Hy vọng anh em Lưu Đày khắp nơi yểm trợ tối đa bằng mọi hình thức và phương tiện để lá cờ vàng ba sọc đỏ có dịp tung bay trên bầu trời Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn ngang hàng cùng với quốc kỳ của 62 quốc gia tham dự Lễ Kỷ niệm 50 năm thành lập Bình Chủng Nhảy Dù.

* Các Lưu Đày đang ở trại tị nạn và chờ đợi sự giúp đỡ :
- Nguyễn Văn Trường K6/69 - K1DB (Pulau Bidong)
- Ngô Văn Ngọc K6/69 - K4DB (Pulau Bidong)
- Trần Công Nhuận K1/70 - K2DB (Pulau Bidong)
- Trần Gia Phong K1/70 (Galant I, Indonesia)
Xin liên lạc BCH để biết thêm chi tiết về việc bảo trợ.

* Cũng trong vùng Hoa Thịnh Đốn, Hội Hải Quân và Hàng Hải Việt Nam miền Đông Bắc Hoa Kỳ đã tổ chức tiệc Tân Niên đêm 3/3/1990. Nhân dịp này, để tỏ tình đoàn kết, Ban Chấp hành Hội AHCSQHQCKLD&TH cũng đã tặng Ban Tổ chức bức ảnh chiếc HQ2 Trần Quang Khải do một Lưu Dày chụp được trên đường di tản năm 1975 để Ban Tổ chức dạ tiệc bán đấu giá nhằm mục đích gây quỹ giúp đỡ các chiến hữu và gia đình HQ còn dang ở các trại tị nạn. Bức ảnh đã được một chiến hữu Hải Quân cư ngụ tại Maryland mua với giá 1000.00 đô la.

* Nhân dịp Tết Canh Ngọ vừa qua, anh em Lưu Dày đã hướng Xuân trong bầu không khí gia đình được ghi nhận như sau : ở Seattle tại nhà của LD Bùi Đức Ly, ở Georgia tại nhà của LD Trần Xuân Tin, ở Washington DC tại nhà của LD Phạm Phú Quý.

* Khối Xã Hội đã gửi \$50.00 giúp LD Nguyễn Phước Hải ở WI. đang gặp khó khăn và \$200.00 (từ Hội HQ&HHVN vùng DB) cho LD Ngô Văn Ngọc và LD Nguyễn Văn Trường ở trại tị nạn Pulau Bidong Mã Lai. Riêng LD Nguyễn Minh Phát CA, đã hoàn trả cho Hội 50.00 đô la và yêu cầu giúp anh em khác vì bạn đã tìm được việc làm, đồng thời bạn cũng còn tặng cho Quỹ Xã Hội LD 50.00 đô la. DSLD hoan nghinh tinh thần tương trợ của LD PHÁT.

* Để Ban Chấp Hành Hội AHCSQHQCKLD&TH có đủ dữ kiện chọn lựa trong việc cấp phát học bổng cho con em gia đình LD và TH, xin yêu cầu các bạn gửi về BCH chúng nhận kết quả cuối năm của con em mình. Tôi thiêus là C. Ngoài ra cũng nhằm mục đích khuyến khích con em chúng ta trong việc trau dồi học vấn, BCH xin kêu gọi các mạnh thường quân, các nhà hảo tâm hưởng ứng bằng cách ủng hộ hiện kim, sách vở, quà tặng v.v... để học bổng cho các em được thêm phần phong phú.

* Ngoài Ban Chấp hành đã được bầu trong kỳ Đại Hội vừa qua, Lưu Dày khắp nơi đã bầu cử và đề cử các Đại diện Khu vực như sau :

Vùng I khu vực Đông Bắc Hoa Kỳ : LD Thiệu Quang Tài (đề cử)

Vùng II khu vực Đông Nam Hoa Kỳ : LD Nguyễn Trọng Lâm (bầu cử)

Vùng III khu vực Trung Bắc Hoa Kỳ : LD Hà Văn Vinh (đề cử)

Vùng IV khu vực Trung Nam Hoa Kỳ : LD Hồ Đắc Thắng (đề cử)

Vùng V khu vực Tây Bắc Hoa Kỳ : LD Đào Hải (bầu cử)

Vùng VI khu vực Tây Nam Hoa Kỳ : LD Nguyễn Minh Phát (đề cử)

Vùng VII khu vực Bắc Mỹ châu : LD Dương Tâm Nhã (đề cử)

Vùng VIII khu vực Á Châu : LD Trương Văn Minh (đề cử)

Riêng tại San Jose CA. đề cử thêm LD Dương Minh Châu vì lý do nhân sự.

* Tất cả các bạn Lưu Dày khắp nơi muốn có Software tiếng Việt Nam sử dụng cho máy IBM hoặc IBM/Compatable xin liên lạc với Ban Chấp hành để biết thêm chi tiết.

* Hội Hải Quân và Hàng Hải Việt Nam Vùng Đông Bắc Hoa Kỳ đã tổ chức Đại Hội bầu Ban Chấp hành mới cho niên khóa 90-92 vào ngày 17 tháng 03 năm 1990 vừa qua. Mặc dù chỉ có 18 cựu quân nhân Hải Quân trong vùng hiện diện nhưng cuộc bầu cử cũng không vì thế mà kém phần sôi nổi và hào hứng. Có 3 ứng cử viên được đề cử. Kết quả là anh LÊ TẤN TRIỆU Khóa 12 đã đắc cử trong chức vụ Hội trưởng. Ban Chấp hành do Tân Hội trưởng lựa chọn sẽ được thông báo sau. Anh em cựu quân nhân HQ vùng Đông Bắc Hoa Kỳ mong được nếm tí rượu từ chiếc bình mới trao tay cựu Hội trưởng NGUYỄN VĂN THÔNG.

* Đề việc phổ biến tin tức sinh hoạt trong nội bộ gia đình Lưu Dày được nhanh chóng, LD NGUYỄN MINH PHÁT California sẽ đảm nhận phần thực hiện tờ Nội San hàng tháng nếu điều kiện cho phép. Riêng Đặc San Lưu Dày cũng vẫn được cố gắng ra đều đặn theo định kỳ. Bài vở cho Nội San và Đặc San xin gửi về địa chỉ mới của LD DÀM VĂN HÒA 2917 Fairhill Rd. Fairfax VA 22031 - 2118 USA.

MỘT ĐỜI LÀM QUAN HAI TÀU THỦY LUU ĐÀY

HÒA ĐỒM

Niềm vui của các chiến hữu và bạn hữu là có tờ báo Lưu Đày đọc chơi cho đỡ buồn ... ngủ trong sở hay cho khuây khỏa trong lúc di làm ... bốn phận sự và trách nhiệm vụ sau cùng của "tú khoái". Nỗi khổ tâm của Khối Báo chí, của Ban Chấp Hành Hội AHCSQHQ/CKLD&TH và những cây viết không tiền nhuận bút là chạy vắt giò lên cổ tìm tiết mục, "mụt nhọt" dù thốn cả nhân vật lẩn tác giả để bạn ta đọc ngẫu nhiên sướng rên mé dùi hiu.

* TU TƯƠNG LỚN GẶP NHAU

Không hẹn mà gặp. Số là thằng bạn đời Phạm Văn Hoàng LDI/GL/K6/69 cho Đờm Mồ hay rằng nó sẽ để nguyên con (tên tộc ấy mà) tên họ và ôm mục lá thư thăm "nường", nó sẽ chơi theo kiểu Một Thuở Làm "Trùm" của văn sĩ HQ Nguyễn Tân Hưng phang túi bụi thằng rồm nào dám dụng đến cộng đồng... Lưu Đày. Nối tiếp là thằng bạn Vàng - Không phải D.M. quý nó hơn các bạn mà vì nó tên là Mai "Bạc" - đòi bẻ bút sang viết chuyện chưởng. Nó rét quá rồi qua bài Tiểu Ngạo trong DSLD nhân ngày họp Đại Hội Hè 89 đã làm các quan lớn ngậm bồ hòn và còn bức cái "charlie" của mình nữa. Ôi ! Đờm Mồ còn "mục" nào nữa để rặn. Và có dám dụng đến sợi... tóc bạc của các ngài không ? Không có DSLD thì tụi bạn bè nó DU nặng ký lắm. Vậy phải làm liều một phen, viết túi bụi những gì tai nghe mắt thấy và kêu réo thêm một mó LD tiếp tay mới được.

Tài sản của DSLD là cái máy photocopy do LD Huỳnh Văn Phước đề nghị mua (đời Bảo Đại còn tắm mua) đã hết xí quách dù cho LD Phước cố dám bóp cái "ru ơ" mà nó vẫn xuôi ơ, nay mua được bộ software tiếng Việt nhưng không đủ "tại" để mua Laser printer. Tất cả đau khổ đó LD Mai "Bạc" đang ráng xoay sở và đảm trách luôn đánh máy lần lay-out v.v... Không biết ngày nào nó "ngủ chuồng heo" vì tội làm báo nói "thật" mà không có tiền để ăn, nó "banh xà rông" thì cái loa LD cũng banh... bụng luôn. Nhân-lực-sĩ thì D.M. réo Phát Theo Cà Lăm lo cho cái bìa, con dấu, huy hiệu "màu ướt màu khô" chơi láng hết. Độc thân mà sợ gì ai.

Báo không bìa như làm Đô Đốc mà thiếu các **dai** ~~quyết~~
hai tàu thủy tôi thiếu các chiến hữu "tam tạng" vậy.
Giỏi ở xa quá dành trao tài khό cho Mai "Bạc" và chỉ
viết những bài làm "giường". Ngoài ra còn réo gọi **một số** 1
hợp tác như hoàng thân HẢI Louis đệ IV, chú GI
Effron, thông "lùi" viên AFP LY de L'EAU, "ác" triết LE CID, thợ
"chém" HAI DAO, cowboy LẠC "dạn", nhái "tàu" TRÀ SANH TỦ, cóc "du"
KIỂM CÙ, thợ "diện B.D." LÂM DIÊN v.v... Thầy ghē góm nhung có
làm cóc gì được không? Thời gian sẽ trả lời bao nhiêu tay cày
tay cấy cho con trâu Lưu Đày. Phương thức làm báo chia hai nhóm:
nhóm "đường xưa lối cũ" ý kiến là B.G sập tiệm thì tìm tiệm
khác, nhóm "cải lộn" cho rằng cần làm khác hơn vì công sức đã bỏ
bỏ ra. Nhưng khuynh hướng của tờ báo thì cả hai nhóm đều đồng ý
rằng DSLD là sợi dây liên lạc giữa anh em LD, sinh hoạt lên voi
xuống chó, viết đại viết láng không cần phải nhà nghề, thằng nào
tức dế thì dùng xem. Ôi! DSLD nó "dày" mấy thằng tôi.

* NHẬP CUỘC CỜ "NGƯỜI"

Bức tường sắt Bá "láp" (Linh) sập, thiên hạ dồn gió chờ
thời, ăn sương, ào ạt xông ra đầy "mùi" (đường). May là tại
Seattle 13 dúc ông và 1 dúc bà năm 1987 đã nặn ra Hội Lưu Đày
trước luồng gió Đông Âu xảy ra nhưng cũng vẫn bị "đội mu ngã",
các chính khúa đã chụp lộn rồi, cái hội LD này bị bè bạn DU Ban
Chấp hành dài dài, ý kiến của anh em đưa ra mà thi hành chậm là
nó gửi cho một tờ sớ hạch tội BCH ngay. Nhờ vậy mà con tàu LD
mới chạy đúng hướng kể cả độ giật và sóng lớn. Ngay sau khi có
kết quả của Đại Hội LD Hè 89, thằng bạn LD LẠC "dạn" đã chúc
mừng Hội Trưởng một câu nghe muối xiu: "Ráng giữ mặt bầu cua
của KBC 4100 cho LD nghe con. Thiên hạ mòi mua vé tiệc tùng, ủng
hộ dài dài bằng tiền túi chứ không có quỷ den đâu." Sau trận
Tất, Tân niên vừa qua, D.M. mới thấy thầm thía câu chúc tụng đó.
Chưa kể bị thêm phần mè kềm kẹp: "Làm bang chủ cái bang phải
uốn lưỡi 7 lần mới được "xì hơi", phải tránh xa "phòng tắm hơi"
v.v...". Thế là "D.M." dời làm quan hai của Đàm Mồ rồi! Còn gì
nửa đâu mà được ăn tục nói phét! Mồ và ban biên tập cố gắng "ON
TIME" và theo quyết định chung của toàn thể LD là tờ DSLD sẽ
phản ánh trung thực cũng như tôn trọng ý kiến cá nhân, dăng láng
các ý kiến của anh em LD, sẽ dâ dập mề dứa nào muốn giựt dây
"gân lưng quần" của anh em ta. Sở trường sở đoản mỗi dứa có một
chiêu riêng. Mồ dây tú thủ Lưu Đày thành nội, Mai "Bạc" và Thiếu
"Quang Tài" đánh dám bảo vệ lá cờ HQLD (vì ít ai chịu khó đọc
nguyên con cái tên dài "loòng thoòng" là HAICSQHQCKLD&TH của
chúng ta). Tất cả mọi việc nếu hay thì được một tiếng khen, nản
chí thì được vài lời nung đúc tinh thần, dở thì bị bạn bè DU
tràn ngập dê thất hạm đội. Tựu chung tất cả anh em Lưu Đày đều

dù bản lĩnh, khả năng vận chuyển con tàu LD như nhau. Vì vậy ~~m~~ hóm Đại Hội Hè 89 LD Lâm Dien có tuyên bố: "Xin mời tất cả các anh em LD, những sĩ quan ưu tú của HQ/QLVNCH ra "xàng xê". Theo lời kêu gọi đó, các chiến hữu đã ùa ra nhập cuộc cờ "người".

* TU "CHAI", TỀ "THIÊN", TRỊ "HÀ BÁ", BÌNH "CƠ"

Thế kỷ 20, vào thập niên 70 nhóm LD xuất hiện phổ thông gần 100 mạng, cuối thập niên 80 đầu thập niên 90 chiến hữu LD là cái nền cho nhóm SQHQ "trẻ" ở lứa tuổi "xây xập" (xám). Đầu số có một thời là chiến binh và thiểu số là OCS kết hợp lại với nhau. Và chủ Lưu Đày nay đã lan tràn đến mọi giới ở hải ngoại (Hoa Kỳ, Canada). Nhiều thắc mắc đã xảy ra như: Bất mãn? - Không * Khó khăn nào? - Khó khăn Lưu Đày * Trung Ủy HQ hay HQ Trung Ủy? - SQHQ có chủ A trong số quân dảng hoàng? Có bao nhiêu loại SQHQ? - Đối với Việt Cộng thì duy nhất chỉ có một loại là kẻ thù của họ, còn đối với HQ/QLVNCH thì "Chỉ Huy sáng nước", "Cơ Khí tối nước", Đoàn Viên, Võ Bị Đà Lạt, Chiến Binh Thủ Đức, OCS * Bây giờ còn phân chia không? - Tùy người đổi diện. Vì thế mà gần đây có một số người, vô tình hoặc cố ý, giải thích sai lạc ý nghĩa hai chủ Lưu Đày. Mong những người đó nên "dựa cột mà nghe, dùng làm thằng mù đoán voi". Anh em Lưu Đày hợp quần bên nhau có mục đích rõ ràng, cứ tự do xem, rò, ngửi nhưng xin đừng bóp, nặn "mụt bể" văng trúng mặt thì nói sao xui quá! - để có dịp "tu chai" rồi giờ tè ở đâu - Vậy xin các chiến hữu sống bằng nghề Hà Bá hãy hát với Lưu Đày "nối vòng tay lớn, tay cầm bó rau tay dắt con... cầy" hơn là cổ vỏ bài "nghìn trùng xa cách, ngăn cách, khoét vách chui qua... địa".

Thỉnh thoảng có dịp tâm sự, bạn bè LD hiện diện trong đêm hạ thủy chào đời con tàu LD Đại Hội Hè 89 đến nay vẫn còn trách móc cũng như khuyên nhủ Mồ rằng dù có ham vui xã láng với mọi người nhưng cũng nên sẵn sàng nhiệm sở tác chiến khi lâm nguy. Số là đêm khai hoa nở nhụy có một đại quan úng khẩu thành văn nước mắt cá sấu: "Ôi! Cảnh vườn tao ngộ và hình ảnh triển lãm làm "qua" dây lệ chảy hai... hàng". Sau khi xuống xe bèn tự sáng tác cách giải độc tại sao lại có cảnh Lưu Đày theo chiều hướng "ban ơn mắng oán". Đã "bể ống khói", đại quan còn hát cương giọng đầy trách móc: "Các em bày chi cảnh lầm hội nhiều hè để "qua" dây độc quyền đầu cơ tích trữ sản xuất hôi (nách) nặng... hè". Mồ có thằng bạn đời học chung từ tiểu học, cùng bị "bạn dân" rượt vô Lưu Đày, từ xa về Thủ Dô, bản tính rất ít nói, thế mà đêm ấy nó cũng phát biểu: "Mấy mươi năm gặp lại, đại quan vẫn còn mùi cải lương thì làm sao khá được". Nhiều thằng bực... mình quá, đêm đó về phải đi xã xui. Cẩn thận, lần sau nhớ cẩn thận!!! Rất nhiều việc Hải Quân hiện đại hóa, anh em Lưu Đày

dược gửi đi học kỹ sư, kiến trúc sư, lái trực thăng v.v... mà mãi cho đến bây giờ các ngài mới nghe lần đầu thì vậy ai là người tối nước? Hãy ngưng tự suy diễn "lạc đan" về Lưu Đày. Xin quý vị hãy ngồi nhà "tu chai" và "tè thiên" rồi mới tính chuyện trị "hà bá", dùng hấp tấp mà té hộc máu. Sự hiện diện của các hội HQ như Đoàn Viên, Bắc "Dầu", Thiên "Lôi", Nhân "Hột mít", Hải "Sư tử" v.v... lâu nay "đèn nhà ai nấy dốt", nay sự xuất hiện của hội LD đã làm người cùng quân chung bức cái... mình vội la lên: "Tui nó (LD) là Con Ông í (COI : Conflict of Interest, nôm na là xâm phạm quyền lợi)". Sau mấy mươi năm chạy thuê mang lê lết đến đây mà vẫn còn dầu óc Nha Trang, Thủ Đức, OCS, Đoàn Viên? Lúc chống Cộng thì cùng nhau chiến đấu, lúc lưu vong thì giành độc quyền làm kẻ lái tàu? Dù rằng quý vị đã vội vả "cải hối" (chính) không, trãm lần không có nghĩ vậy, quý vị đã lắp lổ nhỏ để tránh đám thuyền to vậy thì LD cũng sẵn sàng thông cảm. Lần sau mà còn lộn xộn thì anh em LD dành đưa quý vị về thăm thằng Đức công ở "Bình Cơ" vậy.

* THỢT LÉT GÀ NHÀ

Nói chuyện tào lao ngoài đường thì mang tiếng là vạch lá (da) tìm sâu (cạn), vậy D.M. dành vạch áo cho người xem rún để sửa "say". Dinh đám là phải có chuyện "khi di ra thì ta ói ụa đầy dàn...", vừa vui vừa để tổ chức nên Đại Hội Lưu Đày Hè 89 đã có đầy đủ mục: lưu linh, lá lướt, lúc lắc (múa bụng), chỉ còn thiếu mục leo lên lưng bò (cởi). Thế mà vẫn bị rủa là không công bình. Làm sao mà BTC kiểm kê chia đều người lớn, trẻ em, kẻ nhậu người không, kẻ nhảy nhót người chỉ muốn dòm em Tabou thành con số chính xác mà phải "chi tại"? Tất cả gia đình LD ở lại Trại Hè một tuần lễ đều thấy Lưu Đày và Thành Hữu tại Hoa Thịnh Đốn đã dồn tiếp quý bạn nồng hậu và đặc biệt ngoài dữ liệu là trong các cuộc vui anh chị em thân hữu địa phương đều yểm trợ tối da, "cover" được phần nào cho các gia đình từ phương xa đến.

Căn kể hơn nếu 46 đại trượng phu Lưu Đày chia đều số tiền chi cho Đại Hội thì sự sai biệt giữa con số BTC dự trù cho mỗi dâng LD không quá giá tiền một chai Courdon Bleu hay rẻ hơn một cú đấm bóp Đại Hàn. Một số "quan sát viên" đến xem bọn LD làm trò khỉ gì đây đã thốt lên: "Lâu lắm rồi mới thấy một nhóm bạn hữu và phu nhân đồng trang lứa hội họp và để dàng hòa đồng bằng tấm lòng của tình người, cái mà lâu nay đã vắng bóng nơi xứ Cờ Hoa này". Người khách dùng chân đứng lại còn cảm động ngày hội ngộ LD huống hồ gì anh em LD làm sao quên được giây phút chân thành đó.

* VỎ LÂM "HÀ" BÁ

Giai đoạn "người phu quét đường dùng chổi đứng xem" đã hết bây giờ là lúc người phu phải gop sức quét dọn sạch sẻ công việc Lưu Dày. Thể theo lời yêu cầu thành văn và bất thành văn, BCH đã quyết định gửi đến các hảo hán thư gia nhập hội để giải đáp tất cả các thắc mắc và minh xác cùng một lòng xây dựng con tàu tinh nghĩa LD. Chẳng hạn như : tôi lính sủa, ham vui chui vô HQ rồi cũng "bị dày" lên Thủ Đức. Tôi bị lính "mã tà" ruột quá nên nhào vô HQ rồi cũng "bị dày". Tôi bị tuần cảnh hồn hợp "mẹ ruột" chộp cổ rồi ra trường "được dày" qua HQ. Tao cũng như tui "you (bây) nhò khá sinh ngủ "được dày" tại Mỹ. Tôi né chạy bộ bóp cõi nên xin "bị dày" ở Nha Trang. Tôi là thân hữu có chân trong ngày sáng lập. Tôi là phu nhân Lưu Dày. Hay là, giấy tờ chi cho mảnh công, tao không vô nhưng nghe tin tao tới. Khi nào tao khoái thì tao vô. Tao đâu có thèm trả lời, tui bây năn nỉ tao di v.v... và v.v... Sự kết hợp các chiến hữu cựu SQHQ cùng một lứa tuổi lại căn cứ vào cái mấu chốt thời điểm từ nhóm SQHQ Lưu Dày năm 1969, chúng ta cần kẻ quyết tâm và người nhiệt huyết. Nếu không có sự xác nhận, mặc cho vài mạng nhiệt huyết xây dắp thì có ngày họ cũng hết huyết. Kết quả của cuộc "trung cầu thơ (ý) kiến" vượt quá sự ước đoán của BCH, tổng kết của ALUMNI LUU DAY VIETNAM NAVY OFFICERS' ASSOCIATION - phiên dịch từ HAHCSQHACKLD&TH được ghi danh tại Tiểu Bang VIRGINIA, USA cho trụ sở chính - hiện tại quy tụ các cựu SQHQ từ khóa 4/69 đến khóa 4/70 Thủ Đức, khóa 1 đến khóa 5 Đặc Biệt Nha Trang, và khóa OCS. Đây là thành phần vỏ lâm "Bà Thủy" Lưu Dày đã nói lên sự nhất trí hành động.

* BẦU ĐOÀN THÊ TỨ BÌNH QUYỀN DẤU VỎ

Ngày sáng lập Đại cái bang Lưu Dày đã có sự hiện diện của phu nhân LD (ưu điểm), ngày Đại Hội Hè 89 chương trình cho thuê không được hấp dẫn (khuyết điểm), và để sửa sai Mổ xin các nam tu (chai) hãy ăn nói cẩn thận hơn để tạo sự bình đẳng với quý nữ nhú và quý tử của chúng ta. Hãy duyệt qua những thành tích xuất sắc của các phu nhân LD được liệt kê như sau : ngoài những sáng kiến sinh hoạt gây quỹ của Chị PHẠM VIẾT KHIẾT, Chị MAI VÀNG, Chị NGUYỄN TIẾN LÊ, Chị NGUYỄN TRỌNG LÂM, Chị BÙI DỨC LY, Chị ĐƯƠNG MINH CHÂU v.v... trong làng văn thơ chúng ta có Chị VŨ HOÀNG VIỆT LY, Chị TRẦN XUÂN TIN v.v... nặng ký hơn thì có Chị TRẦN KIM VY - chủ nhiệm Ban Nguyệt San ĐẸP ở Texas đồng thời cũng là tác giả truyện dài Lở Một Chuyến Di và một số tác phẩm sắp xuất bản - Chị "Nhà Thơ" NHƯ CHI, tác giả tập THƠ HIÈN đã làm nhiều bạn "độc thân yêu thơ" gọi điện thoại tới tấp về

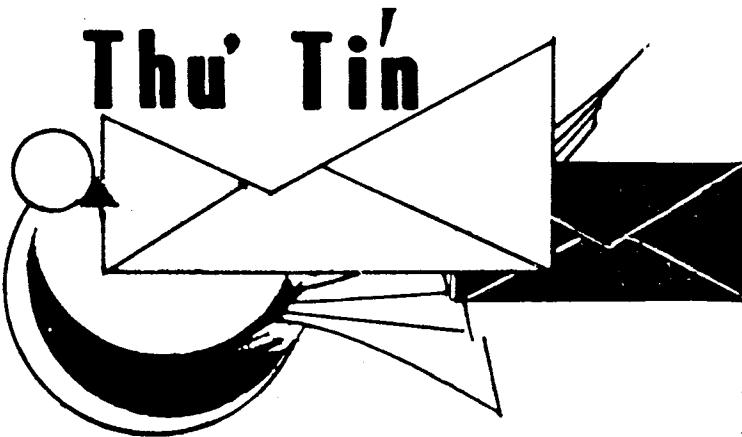
tòa soạn DSLD để "tìm tiếu sú". Như thế dù thấy quý phu nhân LD tài ba đâu kém ai. Đây, các nam nhân Lưu Dày đã phục chưa? Các chiến hữu cũng như D.M. chỉ làm văn chương miệt "giường" là hết ga rồi. Nhắc đến văn chương chủ nghĩa, anh em LD cũng không quên Một Thuở Làm "Trùm" của anh NGUYỄN TẤN HƯNG Khóa 17 đã làm chấn động tai to mặt mèt "kaki màu tím". Kẻ chê người khen về việc anh ghi nguyên con tên tộc của các nhân vật như thay vì... Đốc Tư Lệnh NGUYỄN B.L. (Bravo Lima ?) hay bà lớn TRẦN THỊ B.C. (Bravo Charlie ?). Riêng anh em LD thuyền trưởng PCF Hải đội 4ZP và Hải đội 5ZP tăng phái vùng 4 duyên hải và trưởng toán ghe "Yabo cây" ở các duyên đoàn (Hà Tiên) đã dự phần ăn có trong các cuộc Bravo Lima (buôn lậu ấy mà) xé lẻ theo chỉ thị của xếp lớn còn hấp dẫn và táo bạo hơn những gì mà anh NGUYỄN TẤN HƯNG biết (lọt lưới tình báo của anh rồi đây nhé!). Thí dụ như trong MTLT có ghi lại vụ buôn lậu liên quan ông Lục CÔNG-XÀ-PANH chùa Lục Sơn. Chuyện đó xưa rồi. Mới nhất là gần ngày tan hàng, vào tháng 2/75 một Lưu Dày khóa 1/70 làm thuyền trưởng PCF của Hải đội 5ZP bắt buôn lậu vồ luôn được "Ông Lục Cả" (tạm gọi là ông Lục Banh Xà Rồng) tu chùa Xá Xíá bên kia biên giới giáp ranh Hà Tiên. Thằng Lưu Dày khóa 6/69 thuộc duyên đoàn 44 tiếp nhận ông Lục giải về Hà Tiên. Nhưng vừa về đến cầu tàu thì đã có xe của ông tinh trưởng Hà Tiên chờ sẵn và mọi người trên xe đều khum núm trước "cái xà rồng" của ông Lục trưởng đoàn buôn lậu. Còn dài. Hy vọng lần tái bản MTLT anh HƯNG sẽ "cập nhật hóa" thêm những chi tiết đã lọt lưới.

* CÀNG CAO DANH VỌNG CÀNG ĐẦY GIAN "DỐI"

Dàm Mồ là vua chạy nước rút giờ thứ 25 khi báo "dời" sấp ra lò nên đã từng bị Bob Giỏi xài xể tội ấu tả. Ly dị Bob Giỏi về làm dâu nhà họ MAI cũng bị bầm dập vì cái tội làm báo "hai" thân ròm. D.M. càng tủi phận hơn khi đọc mục gở rối của Bà Ánh Thảo trong báo DEP tả cảnh làm báo ở xứ này, từ chủ ngục đến loong toong cũng chỉ là "mình ên". Chán như cơm nếp trộn muối mè, nhưng nghĩ đến bạn bè Lưu Dày đang chột bụng cần gấp DSLD thì dù D.M, B.G., M.B., có hết xí quách cũng ráng làm báo "cáo già" trúng ai ráng chịu để kịp ra lò Đệ I tam cá "ngựa" 1990.

(còn tiếp dài dài nếu báo chưa chết ...)

HÒA ĐÒM

LUU ĐÀY

* Bạn LUU-VĂN-LÊ California

DSLĐ xin dính chính là bạn LÊ thụ huấn K3/70 và K1DB. Mát ruột chưa bạn ? Yên chí ngồi nhậu đi nhé. Vì tên Lê nên lẽ phép đầy mình, không dám nhận ầu là khóa dàn anh. Hôm nào gặp nhau thường một ly. O.K ?

* Bạn TRẦN-CHÂU WI.

DSLĐ đang chờ bạn giúp liên lạc LÊ DỨC PHẨM K6/69GL nếu không có gì trả ngại.

* Bạn NGUYỄN-PHƯỚC-HẢI WI.

DSLĐ đã chuyển thư bạn đến các "nhân vật" mà bạn yêu cầu. Đọc thư, anh em vừa cảm động vừa phục trí nhớ của bạn. Đã trích quỹ xã hội gửi bạn một ít để tiêu vặt. Của ít lòng nhiều, xin bạn thông cảm. Sẽ có thư riêng.

* Bạn THÁI-MINH-TÂM D.C.

Chúng tôi có thể giúp bạn xác nhận tình trạng quân ngũ của những anh em Lưu Đày ở các đơn vị sau cùng. Xin bạn tiếp tục gửi cho chúng tôi danh sách những anh em mới đến đảo hoặc mới nhập vùng.

* Bạn TRẦN-VĂN-TRUNG NJ.

Vì lý do lè phè nên video tape hoàn tất chậm. DSLĐ sẽ trả tiền lời cho số tiền đặt cọc mua tape của bạn nếu bạn muốn. Anh em Washington DC vẫn nhắc nhở vợ chồng bạn. Hy vọng dịp hè có xuôi Nam thì ghé tòa báo "lỳ một lam".

* Bạn BÙI-DỨC-LÝ WA.

Năm nay anh em Seattle ăn Tết tại nhà bạn rồi nối hùng rủ nhau mua đất dường già làm Nguyễn Tiến Lê chạy hut hơi. Kết quả không được như ý. Đi tìm hàm rồng nhưng xui xéo gặp phải hàm cá sấu. Thôi thì hy vọng dịp khác vậy. Mong ông chủ siêu thị tương lai đừng quên dành Ballroom cho Lưu Đày "quậy" trong kỳ họp mặt 1993.

* Bạn **HUỲNH-VĂN-TRUNG** MI.

Cám ơn lời khen của bạn. Văn chương DSLĐ thuộc loại cây nhà lá "da". Liều mạng viết để cho những người liều mạng đọc. Nếu có sẽ gửi đến bạn.

* Nhà văn **TRẦN-KIM-VY** TX.

Bạn hữu Lưu Đài vùng Hoa Thịnh Đốn rất cám ơn Chị đã gửi đều đền Bán Nguyệt san DEP vào mỗi kỳ phát hành. Các ông khoái ngắm ảnh của các thí sinh dự thi Hoa Hậu áo dài còn các bà thì ghiền truyện dài của Chị. Mong có dịp gặp Chị ở Thủ Đô và cung ly với lão chủ bút DEP. Sẽ không nương tay với "chàng" đâu.

* Bạn **DUƠNG-TÂM-NHÃ** Canada

Việc bạn nhẫn mua tàu chưa thấy trả lời. Cũng không biết bạn chịu loại nào. Nghe nói "PHÓ-THÁI-DÚI" đã nhận 10 cho bạn rồi mà? Ban Chấp Hành mà bạn gọi là Bộ Chỉ Huy làm tụi này sợ quá. Công lao của bạn to lắm đó. Nhờ bức ảnh HQ2 của bạn mà Hội HQ và HHTTVN vùng Đông Bắc bán đấu giá gây quỹ được 1000.00 đô la. Đã hoàn trả phim cho bạn. Nhận được rồi chú?

* Bạn **TRƯƠNG-VĂN-MINH** Japan

Như bạn nói muốn sống phây phả thì phải cày O.T. nghe mệt quá. Ở đây cũng rửa bạn ạ. Lâu quá không thấy bạn lên máy, DSLĐ tưởng bạn đang bận nghiên cứu đào kho tàng của Nhật Hoàng để lại rồi quên anh em chú. Té ra là vì cày O.T. Có dịp Mỹ du một chuyến thăm dân cho biết sự tình. O.K?

* Nhà văn **NGUYỄN-TẤN-HƯNG** NC.

Hôm gặp anh chị ở buổi ra mắt cuốn Một Thuở Làm "TRÙM" nhưng vì thấy anh chị bận rộn nên không có dịp tâm sự. Rất tiếc là Ban Tổ Chức đã làm việc quá tắc trách nên buổi ra mắt sách không được kết quả như ý. Chẳng phải riêng gì mình anh đâu. Ký giả thể thao HUYỀN-VŨ cũng đã gặp cùng tình huống như anh trong buổi trình làng cuốn sách của ông ta. Lưu Đài khắp nơi xem xong cuốn sách của anh khoái quá nên đã gọi về tòa báo bổ túc một số chi tiết quan trọng mà có lẽ vì thời gian khiến anh quên đề cập tới. Có dịp về D.C. nhớ ghé tụi này.

* Bạn **NGUYỄN-THANH** VA.

DSLD rất cám ơn sự giúp đỡ tận tình của gia đình bạn. Anh em về dự Đại Hội thường nhắc nhở mãi buổi tối họp mặt có phụ diễn văn nghệ bỏ túi ở nhà bạn. Hy vọng vợ chồng bạn sẽ có mặt trong kỳ Đại Hội sắp tới ở California. Ngoài ra cũng không quên ơn Chị MONIQUE đã dành nhiều công lao cho sự sống còn của tờ báo này.

* Bạn **TRÀ-TRUNG-SANH** VA.

Ý kiến của bạn rất thực tế. Hy vọng mọi người sẽ hưởng ứng nồng nhiệt. Đã có đầy đủ thủ tục hành chánh. Phần còn lại dành cho bạn take care.

* **BÀ GIÀ TRẦU** Troyes France

Bà về ra mắt GIAI THOẠI HỒNG ở vùng Thủ Đô mà không thèm gặp "em út". Chỉ biết "đi" với bọn học "thiệt" (giả) và mấy nhà văn nhà báo cờ bụi thôi. Tệ quá. Lần tới thử ghé cung ly với tụi Lưu Đày "miệt vườn" này một chuyến xem sao.

* Bạn **HỒ-DẤC-THẮNG** TX.

Nhờ nhẫn tin trên ĐEP mới tìm được bạn. DINH QUANG TIẾN tệ quá, có thằng bạn hiền ở cùng thành phố Houston mà gần 10 năm mới gặp. Nhập dàn sau nhưng ráng bay về tổ trước nha bạn. Phải DẤC THẮNG mới được.

* Bạn **DUONG-TÂM-CHÍ** Canada

Bạn PHÁT "C.L." tìm bạn như tìm chim. Đã đăng ý kiến bạn trên mục sinh hoạt. Khi nào huớn nhớ viết thư về DSLD nhé. Hy vọng gặp bạn ở Đại Hội Thể Thao Bắc Mỹ kỳ này.

* Bạn **DÀO-HẢI** WA.

Mọi việc tiến triển khả quan dù hơi chậm. Tưởng kỳ này mà không có bài nào của bạn thì PHÁT Theo sẽ gửi tặng bạn một số giấy 500 dây. Chuẩn bị ngay bài vở cho số tới bạn nhé.

* Bạn **PHẠM-VIẾT-KHIẾT** VA.

Anh em vùng Hoa Thịnh Đốn mong được xem lại vở kịch Xuân của vợ chồng bạn đóng ở nhà thờ Việt Nam trong dịp Tết vừa qua. Nhiều tài quá mà dấu kỹ vậy bạn.

* Bạn **NGUYỄN-VĂN-LẠC** TX.

Rất nhiều ý kiến của bạn đang được thực hiện. Tiếp tục gửi thêm về cho DSLD.

* Bạn **PHẠM-THÁI-HOÀNG**

Cám ơn bạn cho biết số LD mà bạn đã gặp qua trong tù cải tạo. Cầu mong họ sớm tìm được tự do.

* Bạn **LE CID** MN.

Tiếc rằng bạn ở xa nên không dành chúc thư ký cho bạn được. Hình ảnh của bạn trong kỳ Đại Hội vừa qua là nổi nhất. Lại trả tiền gấp đôi nửa. Đúng là sang như Tây nên mới có tên Tây. Lời giải thích của bạn đã làm một số anh em thỏa mãn.

* Bạn **NGUYỄN-MINH-PHÁT** CA.

Các kế hoạch của bạn đã được ghi nhận. Con dấu và Logo muốn anh em chọn thì xin bạn gửi về BCH. Tiền đóng năm ngoái bạn cho là dời 89, nay bạn muốn đóng cái... cái... cái... mới cho 90 thì quỹ Lưu Đày cũng Welcome. Dóng thiếu thì phải có lý do hoặc bị ĐU, còn muốn đóng thêm cái... cái... cái... nữa thì hỏng có sao đâu. O.K. ?

* Bạn **TRẦN-MINH-TÂM** TX.

BNS ĐẸP của vợ chồng bạn chăm sóc càng ngày càng khởi sắc cả nội dung lẫn hình thức. Xin có lời khen ngợi và thán phục. Cám ơn cảm tình của bạn dành cho ĐSLĐ. Anh em Lưu Đài Vùng WASHINGTON D.C. rất mong muốn tham dự Đại Hội Tuyển Lúa Hoa Hậu Áo Dài do ĐẸP tổ chức nhưng không xuôi Nam được vì nhiều lý do bất khả kháng. Có video tape thì làm ơn gửi dùm lên đây một cuốn để túi này chiêm ngưỡng dung nhan người đẹp xứ cao bồi. Hy vọng gặp bạn trong một dịp thuận tiện khác vậy nhé.

* Bạn **VÂN-VI-DƯỢC** CA.

Đọc ĐSLĐ có làm bạn nhớ lại thời vàng "son phấn" ? Muốn tìm PHÙNG VĂN HƯNG TD4, DD47, K6/69 đề nghị bạn năn nỉ lui tới các tiệm rượu hy vọng sẽ có ngày gặp.

* Bạn **LƯU TÂN** WA.

Anh em Lưu Đài về dự Đại Hội Hè 89 lúc nào cũng nhắc nhở đến thiện chí và lòng ưu ái của bạn dành cho LD. Bạn đã thường thức trọn vẹn mấy cuốn video tape trúng giải trong đêm Lưu Đài rồi chứ ? ĐSLĐ trông chờ sáng tác mới của bạn lắm đây. Mong gặp lại bạn trong kỳ họp mặt tới ở California.

NHẮN TIN

*Dế cùng sống lại những ngày tháng quân trường,
Hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các khóa Lưu Đài và
Thân Hữu đã được thành lập.*

Mong liên lạc cùng toàn thể các cựu SQHQ đã thụ huấn các khóa quân sự tại trường Bộ Binhs Thủ Đức, Đồng Dế 6/69, 1/70, 2/70, 3/70, 4/70 ... và các khóa 1, 2, 3, 4, 5, Đặc Biệt SQHQ Nha Trang và Thân Hữu. Xin liên lạc về :

DÀM VĂN HÒA

2917 Fairhill Rd. Fairfax, VA 22031 U.S.A.
Điện thoại : (703) 560-5422

hoặc gọi :

NGUYỄN VĂN ĐỊNH	ĐT : (612) 456-5349
BÙI ĐỨC LY	ĐT : (206) 767-3113
MAI VÀNG	ĐT : (703) 644-1530
NGUYỄN MINH PHÁT	ĐT : (213) 217-9189

Đặc San Lưu Đày
Trân Trọng Giới Thiệu :

**"MỘT THUỐC
LÀM TRÙM"**
của NGUYỄN TẤN HƯNG

Văn Nghệ xuất bản; Giá \$8.00

QUYỂN SÁCH KHÔNG THỂ THIẾU
TRONG TỦ SÁCH GIA ĐÌNH CỦA:

- * NHỮNG BẠN ĐỌC YÊU THÍCH
Lời viết truyện của *NTH*
- * NHỮNG ANH CHỊ EM HẢI QUÂN
Đã từng xả thân phục vụ
Dưới lá QUỐC, QUÂN KỲ
Vì LÝ TƯỞNG, vì HẢI QUY
Cần phải biết thêm về
Bí ẩn "PHÚ QUỐC - 4/75"
Về tư cách của các COMMANDANT
Vào những giờ phút dõi dò!

Đọc... để ngầm đi ngầm lại:
CẢNH "NHÂN TÌNH THẾ THÁI"
TÌNH "HUYNH ĐỆ CHI BINH"

NGUYỄN TẤN HƯNG

**MỘT THUỐC
LÀM "TRÙM"**

 văn nghệ

Đặc San Lưu Đày
trân trọng giới thiệu
một nhà thơ trong
gia đình Lưu Đày

NHƯ CHI

*Các bạn yêu thơ
không thể thiếu tập*

THƠ HIỀN

của NHƯ CHI

Như Chi

Thơ Hiền

 văn nghệ xuất bản

BEFORE MARRIAGE

AFTER MARRIAGE

Hội Ái-Hữu Cựu Sĩ-Quân Hải-Quân
các khóa Lưu-Day & Thành-hưu

ALUMNI LUU-DAY VIETNAM NAVY OFFICERS' ASSOCIATION

(NON-PROFIT ORGANIZATION)

2917 Fairhill Rd. Fairfax, VA 22031-2118 USA Tel: (703) 560-5422

PM

TO : HUYNH VAN PHUOC
8905 FONTAIN BLEAU TERR
CINCINNATI, OH 45231

WBC NO VA 220 1990

4

JUN

4